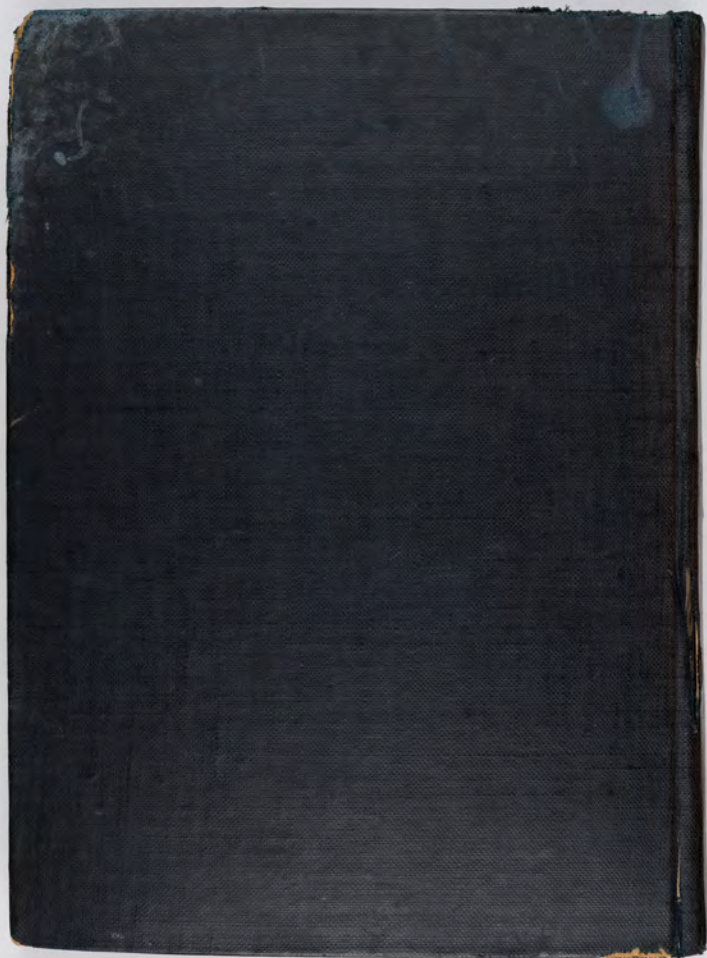
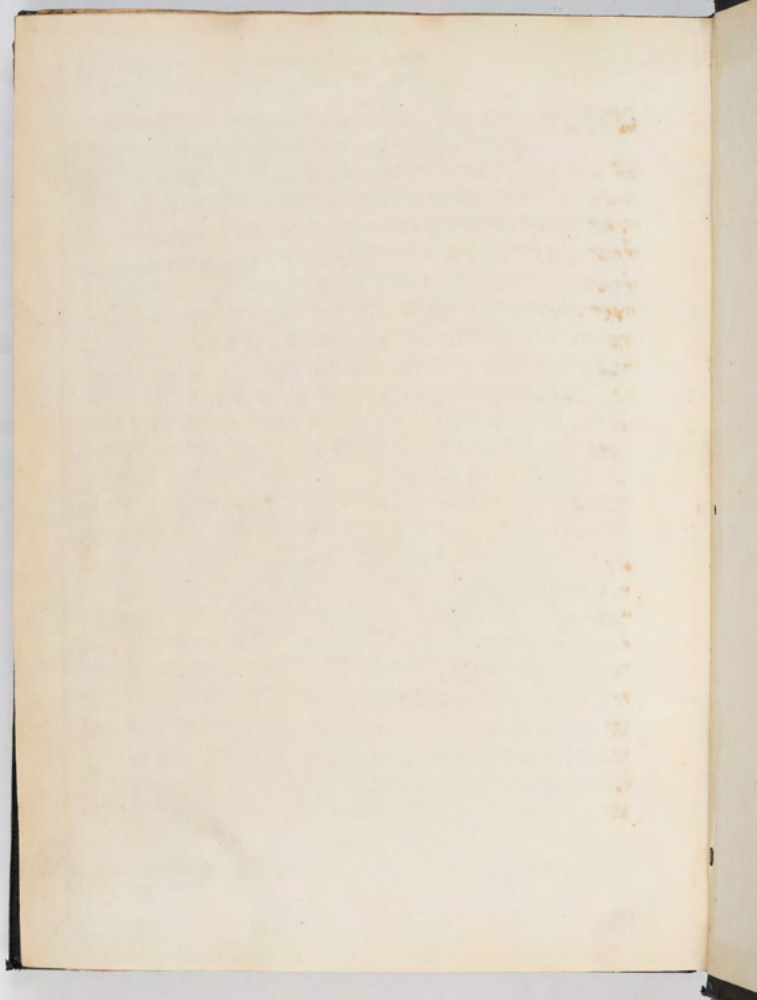

MONTEFIORE
MS.

3

HA No. 508
LIBRARY

25

ספר בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ בברמין ברא יי
 ית שמיא וית ארעא והארץ היתה תהו ובהו וחשך על
 פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים וארעא הות עד יא וריקנית
 וחשוכא על אפי תהומא ורוחא מן כינא מנשבא על אפי מיא ויאמר אלהים
 יהי אור ויהי אור ואמר יי יהי נהורא והוה נהורא ויקרא אלהים לאור יום
 ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד וקרא יי לנהורא יומא
 ולחשוכא קרא לילה והוה רמס והוה צמר יום חד
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים
 ואמר יי יהי רקיע במציעות מיא ויהי מפרש בין מוא למוא
 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
 ובין המים אשר מעל לרקיע ויהיכן ועבד יי ית רקיעא
 ואמר יי בין מוא דמלרע לרקיעא ובין מיא דמעל לרקיעא והוה בין
 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני וקרא יי לרקיעא
 שמיא והוה רמס והוה צמר יום תנין
 ויקול המים מתחת השמים אלמבן אחד ותראה היבשה ויהי כן ואמר יי
 יתבשון מיא מבתחות שמיא לאתר חד ותתנין יבשתא והוה כן ויקרא
 אלהים ליבשה ארץ ולמבנות המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב וקרא
 יי ליבשתא ארעא ולבית פנישות מיא קרא יממו ורוחא יי ארי טוב
 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי
 למינא אשר צרעו בו על הארץ ויהיכן ואמר יי יתב ארעא דתתא עשב
 דבר זרעיה מזרעא אילן פרי עבד פרי לזעה דבר זרעיה ביה ער
 ארעא והוה כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהו ועץ עש
 פרי אשר לרע בו למיניהו וירא אלהים כי טוב ואפקת ארעא דתתא
 עשבא דבר זרעיה מזרעא לזנה ואילן עבד פרי דבר זרעיה ביה ל
 לזנה ורוחא יי ארי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי והוה רמס והוה
 צמר יום תליתא ויאמר אלהים יהי מארות ברקיע השמים

וירא אלהים את
 הארץ כי סוב וצער
 אלהים בין הארץ
 ובין המים ויחזה
 יי ית נהורא ארי
 טוב ואמר יי ית
 נהורא ובין תהומא

להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים ואמר יי' והיו נגזר
ברקיעא דשמיא לארשא בין יממא ובין ליליא והיו לאותות ולמועדים ולמזגין ולמזגין בהן
והיו לשנים והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ והיו יי' והיו לנגזרין
ברקיעא דשמיא לאנהרא על ארשא והיו בין יי' ועש אלהים חדשן המאורות
הגדולים את המאור הגדל למשלות היום ואת המאור הקטן למשלות הלילה
ואת הכוכבים ועבר יי' את תרין נהרין רברביא ית נהורא רבא למשלט ביממא
וית נהורא זעירא למשלט בליליא וית כוכביא וית אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ ויהי יי' ברקיעא דשמיא לאנהרא על ארשא ולמשל
ביום ובלילה להבדיל בין האור ובין החשך ורא אלהים כי טוב ולמשלט ביממא
ובליליא לארשא בין נהורא ובין חשוכא וחזא יי' ארי טב ויהי ערב ויהי בקר
יום רביעי והיה רביש והיה צמר יום רביעי ואמר אלהים
ישרצו היום שרץ נפש חיה ועוף ועופף על הארץ על פני רקיע השמים ואמר
י ויהיו מים רחש נמשא חיות ועופא ופרח על ארשא על אי רקיע שמיא
ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו
המים למינהם ואת כל עוף כנף למינה ורא אלהים כי טוב וברא יי' את
תנינא רברביא וית כל נמשא חיות דרחשא דארחשו מלא לעניה וית כול
עופא דפרח לעניה וחזא יי' ארי טב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את המים בימים והעוף ירב בארץ וברוך יי' למימר פשו ימיו ומלא יי' את
מים ביממא ועופא ימם בארשא ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי והיה רביש
והיה צמר יום חמישי ואמר אלהים תנוצא הארץ
נמש חיה למינה בהמה ורכיש וחיות ארץ למינה ויהיבן ואמר יי' תפקד
ארשא נמשא חיות לענה בשר רחיש וחיות ארשא לענה והיה בין יי' ועש
אלהים את חיות הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה
למינה וחזא יי' ארי טב ואמר אלהים נעשה אדם בעלמנו כדמותנו
וידרג בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש ה
הרמש על הארץ ואמר יי' נעמיד אנשא בעלמנא כדמותנו ונעלה
בנו ימא ונענוט דשמיא ונבעירא ובכל ארשא ובכל רחשא
דרחשא על ארשא ויברא אלהים את האדם בעלמנו בעלם אלהים

והיה צמר יום
חמישי ואמר
אלהים תנוצא
הארץ נמשא
חיות לענה
ויהי בין יי' ועש
אלהים את חיות
הארץ למינה
והיה רביש
והיה צמר יום
חמישי ואמר
אלהים תנוצא
הארץ נמשא
חיות לענה
ויהי בין יי' ועש
אלהים את חיות
הארץ למינה
והיה רביש
והיה צמר יום
חמישי ואמר
אלהים תנוצא
הארץ נמשא
חיות לענה
ויהי בין יי' ועש
אלהים את חיות
הארץ למינה

ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: וברא יי את אדם בצלמיה בצלם אלהים ברא
יתיה דכר ונקבה ברא יתהון: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים תרנוענו
וצר לנו אתה ארץ וכבשה ורדו ברגת הים ובעוף השמים ובכל חיה רממשרת
על הארץ: וברך תהון יי ויאמר להון יי מנשו ופנו ומלו ית ארעא ותקמו עליה
ושלטו: בנכח ימא ובעופא דשמיא ובכל חיה רממשרת על ארעא ויאמר
אלהים חבה נתתי לכם את כל עשב ירע דרע אשר על פני כל הארץ ואת כל
העץ אשר בו פרי עץ ירע דרע לכם יהיה לאכלה: ואמר יי הא יבית לכן יית
כל עקבא דבר גרעיה מזרע דעל אט כל ארעא וית כל אילנא דבית טרי
אילנא דבר גרעיה מזרע לכן יהי למיכל: ולכל חיה הארץ ולכל עוף ה
השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירע עשב לאכלה
ויהי כן: ולכל חיה ארעא ולכל עופא דשמיא ולכל דחיש על ארעא דבית
נמשא חיה ית כל ידון עקבא למיכל והוה כן: וירא אלהים את כל אשר
עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: וחזא יי את כל דעבד
והא תקן לחדא והוה רמש והוה עמר יום שתיית:
השמים והארץ וכל צבאם ואשתכלליו שמיא וארעא וכל חיליה: ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: וישעי יי ביוםא שביעא עבדתי דעבד ונח
ביוםא שביעא מכל עבדתי דעבד: ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: ויברך
יי ית ימא שביעא ויקריש יתה ארי ביה נח מכל עבדתי דברא יי
למעבד:
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: ארץ תולדת שמיא וארעא כד אנבראו
ביוםא דעבד יי אלהים ארעא ושמיא: וכל ישרה השדה טרם היה ב
בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כד לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה: וכל אילנא חקלא עד לא הוה בארעא
וכל עקבא דחקלא עד לא צמח ארי לא אחית יי אלהים מטרא על
ארעא ואנש לית למחלא ית אדמתא: ואד יעלה מן הארץ והשקה
את כל נבי האדמה: ועננא הוה סלן מן ארעא ומשקי ית כל אט אדמתא:

וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עַל מַן הָאֲדָמָה וַיִּפֹּחַ בָּאָדָם נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְכַפֵּשׁ
חַיָּה וְבָרָא יְיָ אֱלֹהִים יֵת אָדָם עֵרָא מִן אֲרֻעָא וַיִּכְחַב בְּאִמּוּרָה נִשְׁמַתָּה דְחַיָּי וְהוּת בְּאִדָּם לְרִיחַ
מִמְלִילָא וַיִּשְׁעַי יְהוָה אֱלֹהִים בְּדַבְעֵדן מִקְדָּם וַיִּשַׁע שֵׁם אֶתְהָאָדָם אֲשֶׁר עָרָא וַיִּצְעַב יְיָ אֱלֹהִים
גִּנְתָּהּ בַּעֲדָן וַיִּמְלֵךְ מִן הָאֲדָמָה וַיִּשְׁעַי יְהוָה אֱלֹהִים דְּבִרָא וַיִּצְעַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כְּלָלָא
נִחְמַד לְמִרְאָה וּמִזֵּב לְמִאֲכָל וַיִּשְׁעַי חַיִּים בְּתוֹךְ הָאֵן וַיִּשְׁעַי הִרְעַת טָבוֹ וַיִּרַע וַיִּצְעַח מִן אֱלֹהִים
מִן אֲרֻעָא כִּל אֵילָן דִּמְרַגָּא לְחַיָּי וְטָב לְמִיכָל וַיִּאֵילָן חַיָּי בְּמַעֲשֵׂיט גִּנְתָּהּ וַיִּאֵילָן דְּאֲכָלָא
מִרְוֵי חֲכָמִין בֵּין טָב לְבִישׁ וְכִהְרִי יֵצֵא מִעֵדן לְהַשְׁכֹּת אֶת הָאֵן וְכִשֵּׁם יִמְרַד וְהִיָּה לְפִרְעָא
דְּאִשִּׁים וְנִהְרָא הִיָּה נִינְיָ מִעֵדן לְאַשְׁקָה יֵת גִּנְתָּהּ וּמִתְמָן מִתְמַרְס וְהִיָּה לְאַרְבַּעַת רִישֵׁי
נִהְרֵין שֵׁם הָאֲחָד טִישׁוֹן הוּא הַקֶּבֶב אֶת כָּל אֲרֻץ הַחַיָּי אֲשֶׁר שֵׁם הָהָבִי שׁוֹם חֵד
טִישׁוֹן הוּא דִּמְקִיף יֵת כָּל אֲרֻץ חַיָּיָה דִּתְמָן דִּהְבָּא וְהָבִי הָאֲרֻץ הִיָּה טָבוֹ שִׁשְׁבֻּדָּהּ
וְאֲבָן הַשֹּׁהַם וְדִהְבָּא דְּאֲרֻעָא הִיָּה טָב תְּמָן בְּדוּלְחָא וְאֲבָט בּוֹרְלָא וְשֵׁם הַיְּהִידִי
הַשֵּׁב גִּיחֹן הוּא הַקֶּבֶב אֶת כָּל אֲרֻץ כְּשׁוֹ וְשׁוֹם נִהְרָא תִּנְיָנָא גִיחֹן הוּא דִּמְרִיף יֵת כָּל
אֲרֻעָא כְּשׁוֹ וְשׁוֹם הַיְּהִידִי הַשֵּׁבִישִׁי חֲרִיל הוּא הַהֲרָר קִדְמַת אֲשׁוּר וְכִהְרִי הַרְבִּישִׁי הוּא
מִרְתָּה וְשׁוֹם נִהְרָא תִּנְיָנָא דְּגִלְתָּהּ הוּא דִּמְהִלִּיךְ לְמִדְכָּח דִּתְמָן וְנִהְרָא דְּבִישְׁמָהּ הוּא
מִרְתָּה וַיִּצְחַח יְהוָה אֱלֹהִים אֶתְהָאָדָם וַיִּטְחֵהוּ בְּגֵדָעֵדן לְעִבְרָה וְלִשְׁמִרָה וַיִּבְרָא יְיָ אֱלֹהִים
יֵת אָדָם וְאֲשֶׁרִיָּהּ בְּגִנְתָּהּ דְּעֵדן לְמַמְלָחָה וּלְמִטְרָה וַיִּצְעַח יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם
כִּכְלָעָן הָאֵן אֲבָל תֹּאכֵל וּמִקְדָּם יְיָ אֱלֹהִים עַל אֲדָמָה לְמִיכָל מִכָּל אֵילָן גִּנְתָּהּ מִיכָל
תִּכּוֹל וְכִשֵּׁם הִרְעַת טָבוֹ וַיִּרַע לֹא תֹאכֵל מִמֶּנּוּ כִּי אִיִּם אֲכָלָא מִמֶּנּוּ מוֹת תִּמָּוֶת וּמִתְמָן
דְּאֲכָלָא מִרְוֵי חֲכָמִין לְמַדָּע בֵּין טָב לְבִישׁ לֹא תִכּוֹל מִנֶּה אֲרִי בִיּוֹמָא דִּתִּכּוֹל מִכִּיד
מִמֶּת תִּבּוֹת וְאֲמַר יְהוָה אֱלֹהִים לְאַטּוֹב הִיָּה הָאָדָם לְבִידוֹ אַעֲשֶׂה לוֹ עֵצָר כְּכַנְגָּדוֹ וְאֲמַר
יְיָ אֱלֹהִים לֹא תֵדִין דִּי הָאָדָם בְּלִחְוִדִּיהּ אֲעִבִיד לִיהּ קִסְרָא כְּקַבְלִיָּה וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים מִן
הָאֲדָמָה בְּלִחְוִת הַשּׁוּרָה וְאֵל כָּל עֵנִף הַשִּׁמְשִׁים וַיִּבָּא אֶלְהָאָדָם לְרִאוּת מִהִקְרָא לוֹ וְכִלְשָׁן
יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נִשְׁמַתָּה הוּא שְׁמִי וְבָרָא יְיָ אֱלֹהִים מִן אֲרֻעָא כָּל חַיָּי דְּבִרָא וַיִּתְּ כָּל עֹלָמָא דִּ
דְּשִׁמְיָא וְאֵינִי לִית אָדָם לְחַיָּי מִהִקְרָא לוֹ וְכִי לִיהּ וְכִי דִּהְוֵה בְּרִי לִיהּ אָדָם עֲשֵׂה חִיתָא הוּא שְׁמִי
וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמִית לְכָל הַבְּהֵמָה וְלַעֲנֹף הַשִּׁמְשִׁים וְכָל חַיָּי הַשּׁוּרָה וְאָדָם לְאִמְצָא
עֵצָר כְּכַנְגָּדוֹ וַיִּקְרָא אָדָם שְׁמִי לְכָל בְּשִׂרָא וְלַעֲנֹף דְּשִׁמְיָא לְכָל חַיָּי דְּבִרָא וְלַאָדָם לִית
אֲטָכָה קִסְרָא כְּקַבְלִיָּה וַיִּפְרִי יְהוָה אֱלֹהִים וַיִּתְּרִדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וַיִּקָּח אֶתְהָא חַיָּי מִלְּעֵנִי
וַיִּפְקֵד בֶּצֶר חֲתוּנָהּ וַיִּרְמָא יְיָ אֱלֹהִים שׁוֹכְתָא עַל אָדָם וְדִמְקִיף וְנִקְמִי חֲרָת
מִלְּעֵנִי וְכִלְיָא בְּמִרָא תַחֲוֹתָהּ מִאֻקֵּעַ אֵלֶיהָ קִבְּלָתָא עַל אָדָם לֹא יִחַס
כִּנְאָם מִאֲכָל וְאֲחֵדָה מִן אֲעֻלְאֵהָ וְקִדְמָא מִכְּאֲנִדָּה בְּלִחְוִתָּהּ

[illegible]

ק' אומר לא מות ותמותך כידע אהיט כי בזמן הכלכם ממנו ונמקחו עינינו
והיותם כל אלהים יודעי טוב ורע אהיט הליק וג' אהיט ביומא דתכלון מנה ונתת
ויתתתיו ותלון כדברבין חכמון בין טוב לביש אין אלה עלם אהיט ווס
תאכלון מנה תצפן עיונסו ותצדו כלמלאוכה עארפין כלכיר וחסד
וחסד אהיט כי טוב העץ למאכל וכי תאמר הוא לעינינו ונחמר העץ
להשכיל ותקח מכוריו ותאכל ותותן גם לאישה עמה ואכל וחזר
איתתה אהיט טוב הילול למאכל ואהיט אסו הוא לעינינו ומרגה אילנות
לאקטלא ביה ונסיבת מאיביה ואכלת וזהבת אף לבשרה עמה ואכל
כלמא ראת ואמראה אן אגה טייבת ואמאכל שיהיה אהיט ערמא
לעקל אכדת מן תמדהא פאכלת ואעטת איצא זוגהא פאכלת
ותמקחנה עיני שכינת יודעו כי ערומים הם ויתמרו עלי תאמר ויעשו
לחם הגורות ואתתתחם עיני תדוהון וידעו אהיט עד טלחין חנון
דחטיטו להון טרפי ותעין ועבדו להון דרדיק ואנפלת עיונסא פלמא
אנהם ערומין כדטא לחם מן ורחן יתנין וצנבא מנה מידרח ויתמרו
אתקול יהוה אלהים מיתלך בגל דח חיוס ויתחבא אדם ואישור
מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ושמעו ותקל מימרה דין אהיט
מתלך בגינתא למנה עמא ואטמר אדם ואותתו מן קי אהיט בגו
אילת גינתא פסעבא צות אלה מאר פיאגמן ברקס בחדכר אטמר
פאכלתא אדם ודוהת מן בקי די אלה פיאגמן אגמן ויקרא
ידוה אהיט אהיט אהיט ואממר לו אהיט וקרא ויהי אדם לאדם ואמר
ליה אן את בטאדא אלה באדם וקאלה מקדרא אן אנת ואמר אנת
סכל שרעתי בגן ואקרא כי עירוס ואחבא ואמר ותמימך שמעית בג

בגיתנה ורחל לית ארי עד טלח אנה ואטלחית קלחני סמעות צונד
פירגנאן נחתקית ארי אנה עריאן פאכתינן : ויאמר נבי חגור לך כי
ערוס אתה הלך העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת ואמר מן
חורבן ארי עד טלח אתה המן אילנה דפקודתך בדיל דלח למיכל ממנו אכלת
קלמן חכברך חנך עריאן חנך לשגרה ולי וימרתך לא תאכל ממנה
אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת לי היא עטת לי מן העץ ואכל
ואמר אדם איתתא דיהבת לי היא יהבת לי מן אילנה ואכלת : קר
אדם לא מראה אתה אכלתה מעי מעטתני מן לשגרה ואכלת : ו
יאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ואתמר האשה הנחש
השיאני ואכל : ואמר אלהים לאותתה מה דא עבדת ואמרת חיות
אטלח ואכלת : קר אלה לל אמראה מאדא עטת קצת אטלח
אטלחני פאכלת ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אדור
אתה מלל הבה מה ומכל חית השדה עכל מחונך תלך ועצר תאכל כל ימי
חייך : ואמר אלהים לחיה ארי עבדת דא ליעאת אכל בעיה
ומכל חיות צדא עכל מעך תיזיל ועברא תיכל כל ימי חייך : קר
אלה לתעבאן ארי עטת האדא בעלס מנך פאנך מלעון מן גמיע
אזראיס וגמיע וחש ליעורי ועלי צורך תסלך ותראב תאכל טוב
חיותך : ואיבה אשית בעך ובין האשה ובין דרעך ובין דרעך האת
ישאפך ראש ואתה תשומע עקב : ובכו אשה בינך ובין איתתא ובין
בנך ובין בנה הוא יהי דביר מלא עבדות ליה מלך דמין ואת תהי
צטר ליה לקומא : ודאדא אגל בינך ובין אמראה ובין נסלך ונסלה
הו וישלך אדאס ואטתלדגה לעקב : אל האשה
אמר הבה אדבה בעצונך והיונך בעצבת ילדי בנים וגל חושך

תשוקתך והוא ימשל בך. ולא ישתא אמר הסגולה אשר צעדי כי
ועד יבין בצעור תלויין בנין וכלות בעליך תהייתו בתיך והוא ישלוט
בך וקל ללא מראה לאמתך משקתך וחמלך ובמשקה תלויין
אולאד וחיו יתשלט עליך. ולאדם אמר כי ישמעתי
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצמך תאכלנה כל ימי חייך
ולאדם אמר הלא הביאתה למימרי אתה ואכלת מן האילן
דפקידתך לא תוכל מנה לישא ארעה בדילך בעמל תיכלנה
כל ימי חייך וקל לאדם אז קבלת קול דמותך באכלת מן
אטמה את אמרתך מלמטה ארץ בעבך במשקה תאכל
מנה טול חיותך וקוף ודדדד תצמיח לך ואכלת את עשני
השדה וכובין ואטף תצמיח לך ותוכלנה עשני דחקלא
ושוכא דאדרא תנשת לך ותאכל ששב אצחרי בדעת
אמך תאכל לחם עבד שוכך אלה האדמה כי מנה לך לקחתה
כי עמר אתה ואם עמר תשור בדעתך דאמר תוכל לאחרא
עבד דתלת לאדמה דמנה אתברייתא אר יעפרא את ולעפרא
תתוב בערך וגדך ותאכל לעמא יו ראוער יו ארץ ידואכדת
מנה לאכך תראב ולי אתראב תרגע ויקרא האדם שם אשתו חוה
כי היא היתה אם כל חי וקלא אדם שם אתתיה חוה אר היא
הוא אמר דכל בני אשם וסמא ארס ארס חוה לאנהא
כאנת אסכל חו נחש ויעש יהוה מלחם לאדם ולא שדון
לכונת עור ורעבים ועבד קי ארס לאדם ולא תתיה לבושין
ויקרא

ויקח עץ מושך בסרהון ואלב שנה ונעט אלה לאדם ודומה תב
 בדן נאלבסהמא
 כאחד ממנו לדעת טוב ורע ונענה פנישלו ידו ולקח אס מעץ
 החיים ואכל וחי לעולם ואמר יי אלוים הא אדם הוה יחיד בעלמא
 מצוה למדע טוב וביש וכעך דלמא ישוש ידיה ויסב אן מאיל
 אנתא ויזכר ויתקיים לעלם ותס קא אלה הווא ארסקד צאר
 כואחד מנא צמער טה אכר ואשר ואן כלא ימד ידה ויאכר
 מן שגרה לחיוה ויאכל כל ויחיא לי אורר וישלחה יהוה אלוים מגן
 עדין לעבדא את האדמה אשר לקח מושם ושלחיה יי אלוים
 מגטת דעור למפלח ית ארעא דאתבר מתמך פלרדה אלה
 מן גטן עדין ליפלח ארץ אדיאכר מטתא ויגרש את האדם
 וישמן מקדס דלג עדין את הכדובים ואת להט החרב המותהפכות
 לשמר את דרך עץ החיים ותריך ותאת אדם ואשרי מלקדמין
 לגטתא עדין ית כדוביא וית שגך חרבא דמותהפלא למטר ית אורח
 אילן טתא ולמא ארס אסכנ מן שרקי גטן עדין מלאיכה וכמע יהי
 סוף מתקרב ליחפצו טריון שגרה לחוה

והאדם ירע את חוה אשתו ותהר ותלד
 את קין ותאמר קנתי אישאת יהוה ואדם ידע ית חוה אתתיה
 ועדיאית וולידת ואמרת קנתי גבלא מן קי ואן ארס אוקע חוה
 תחמלת וולדת מן פקלת קד דדקת רגלא מן ענד אלה ותסך ב
 ללדת את אחיו ואת הבל ויהי הבל דעה צאן וקין היה עבד אדמה
 ואוספת למולד ית אחוהי וית הבל וזהו הבל דע עטא וקין וזהו
 בלח באר עא ותס עבודות פולדת אליה הבל כמאן ראע אנד

[illegible]

אעלם החמץ אלי אנה ויאמר מה נביית קול דמי אחיך צועקים
אלו כן האדמה ויאמר מלא עבדתא קול דמי אחיך צועקים דעתו דין
למפק מן קבל קדמי מן ארעא קלמא דא צנעט צות דסמך
צארך לוי מן ארעא ועתה אדור אתה מן האדמה אשר כרתה
את ניה לקחת את דמי אחיך מידך ובען ליטאתמך ארעא
דפתחת ית פומה וקבילת ית דמיה דאחור מן ידך ולא פתחת
מלעון מן ארעא פתחת פארא וקבלת דסמך מן ידך וני
תעבד את האדמה לא תסך תתלחה לך נע ונד ותהו בארעא
תסלחית אדמה לא תוסיף למתק מילה לך מלכטל וגל תהו
בארעא באן תפלחא מלא תעודאן תעטרך קואהא נאיעא
נאידא תכון מי ארעא ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא
ואמר קין קני סגיו חובי מלמשכך קל קין ללה דנביא עסמין
מן וגמר יהוה ישא אותי חס מלכל מני האדמה וממנו אסור
והיית נע ונד בארעא והיית כל מצא יהרגני והא תרובת יתי ונא
דין מלכל מני ארעא ומן קדמך לית מנשר לא שמרא ותהי
מלכל וגל בארעא יהי כל די שכתנני ית מלכל נע פא
סדנני ליוס ען וגה ארעא חל מן בק ידך אנסתד ואן כנת נאיעא
ונאידא מי ארעא ככאן כל מן וגדני קתלט ויאמר לו יהוה לכן כל
הרקין שבעתים יקס וישט יהוה לקין אות לבלות הכות אותו
כל מצאו ואמר ליהוה בכך מלכל ולויה דקין לשבעה דין ותה
יתרע חניה ושרי יג לקין אנה בדיס דלא למקטל כל די שכתנני
קל סלה לך כל מן קתלט קין וקתד בה כתירא פגעל ללה לקין
ללא יתתלה מל מן וגדה וניצא קין מלכל יהוה וישב בארעא נד ק

קדמת ערך ונמקין מקיף ויתב בארע גליוטל של דהות עבדא
עלוי מלך דמין בעתא דערך ונבא מקין בך ידי זלח טאקאס פי
בלד נור שרקי ערך וידי עקין את אשתו ומהר ותלך את חנוך ויהי
בנה עיר ויחרא שם העיר כשם בכו חנוך וידי עקין ית אהתיה ונב
ועד יאמרו ילדי ית חנוך והוא בני קרתא וקרא שמה דקר ותא בשום
בדיו חנוך ואוקע קין זוגתה כחמלת וולדת חנוך תם בנא קריה
וסמאהא באסס אבנה חנוך וולך לחנוך את עורר נבירי ילך
מחול ומחול ילך את מחולשאל ומחולשאל ילך את למך ואר
ואתיליך לחנוך ית עירר ועירר אוליד מחול ומחול אוליד ות
מחולשאל ומחולשאל אוליד ית למך תם ולך לחנוך עירר ועירר
אוליד מחול ומחול אולך מת ומת אולך למך וקח לו למך שרבי
נשים שם האחרת עדה ושם השטת עלה ונקיב ליה למך תרתין
נשיק שום קרא ושום תנייתא עלה ואתכר ליה למך זוגותין
אדם אחר המא עדה ולאכרי עלה ותלך עדה את יבל הוה
היה אבי יושב אהל ומקנה וילידת עדה ית יבל הוא הוה רבדון
דיתב מושכין ומרי בעיר פולדת עיר יבל והו כאן אוול מן
מכן לאכדיו ומלך למאשייה ושם אחיו יבל הוא היה אבי
כל תמי כנור ונבוגב ושום אחיו יבל הוא הוה רבדון דכל
דמנך יבל מוס נבלא ידי עיר דמר כנלח ואבנבא ואסס אכיו ונב
והוכאן אוול מן חמל לטנבור ולקמיתר ועלהגס היא ילדה
את תובל קין למש כל חרש גחשת ובדלל ואחות תובל קין
נבכח ועלה אף היא ילדת עיר תובל קין הוא הוה רבדון דכל ידע
עבדות נחשא נבדלל ואחותיה דתובל קין נש ערה ועלה מיצא

ולדת תובל קין כאן אוול סקל גמיע צנעה' אנוחס וזחדיד וכאנה
אכזה נעמה ויאמר למך לנשי' עדה ועלה שמעך קולי נשולמך
החזינה אמרת כי איש הרגתי לצנע' וילד לחבורתי וואמר למך
לנשוי עדה ועלה שמעך קולי נשולמך מעיתא למימר: לא
גברא קטלית דבדיליה אנה סביל חובין ואף לא עולומא חבלית
דבדיליה ישתני צדע' טרז למך לכסאיה ואתקא יא עדה ויא
עלה אסמעה קולי ויא נסא למך אנצתא למקאלתא אתריא חתול
רגלא בשבתי או צביא בגרא חת' כי שבעות יקס קין ולמך
שבעים ושבעה ארי לשבעה דרי' אתליא למך חלב
ללמך בריה שבע' ושבעה ואן כאן כתירא יקחד צקין
בלמך אכתר ואכתר וידע אדם ענן אשית ותלך בן ותקרא את
את שמו שם כי שם לו אלהים זרע אחרותה חבל כי הרגו קין
וידע אדם ענן אלתיה וולדת דרורת יתשמיה ארי אמרת
יהב לי עי' דרכלך דק טלית קין ואן אדם אצא ואקע דומה טל
בולדת אבנא ואקמתה שם קלות קד רקע זלה נטלא בול חבל
אל קתלה קין: ונשות גס הוא ולד בן וקרא את שמו אנוש אק
החל לקרא בשם יהוה ולשם אן הוא מתוליד דר נקרא אק
שמו אנוש בכין ביומוה חלו דני אנשא מל עלאה בשמו
דין: ולשם אילא ולד אבנא מסמאה אנוש חניד תבדלת
לדעוה באסס זלה ז דה סדר תולדות
אדם ביום דרא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו דין
סדר תולדות אדם ביום דרא אדם ביום דרא אדם בדמות יין
עבר יטה ווארא כתאכ שרת תילד אדם כמה אנה ביום

כלקה אלה בשבחה מסלטה עננה: זכרו טובה בראם ויבדק אתם
ויהי אדם אחד שם אדם ביום הראשון ויבדק ונקרא בראשית ויבדק
ותהיה וקרא ות שיהיה ביום ראשון דאזכור ואלו דבריו ונתי כלקחמה
ובאריך ביהמה וסמאמה אדם ביום כלקה:

ויהי אדם של שנים שנה ומאת ויולד ביהמה כעלמו ויהיה
אדם שנה שנה: ויהי אדם מאה ותלתין שנה ואוליך ביהמה
כעלמו וקרא ות שמה שנה: למא באש אדם מאה
ותלתין שנה אוליך אבנה בשבחה כעלמו וסמאמה שנה:
ויהי ימי אדם אחריו ויולדו את שנה שמה מאה שנה
ויולד בנים ובנות: והיו יומי אדם ביהמה ואוליך ות שמה
מאה שנה ואוליך בנה ובנה: פנאש אדם בעד מאה אוליך
שנה ותלתין מאה: סמאמה אוליך ביהמה בעד ובתא: והיו כל ימי
אדם אשר חיותו שנה מאה שנה ומאת: והיו כל יומי אדם
דחיותו שנה מאה ותלתין שנה ומאת: פנאש אדם בעד
תשע מאה ותלתין שנה ומאת:

ויהי שנה חמש שנים ומאת שנה ויולד את חנוש: והיה
שנה מאה וחמש שנה ואוליך יתאגוש: פנאש אדם שנה
מאה ובמקטן אוליך חמש: ויהי שנה אחריו ויולד את חנוש
שנה שנים ושמה מאה שנה ויולד בנים ובנות: והיה שנה
בית דאוליך יתאגוש מאה ושנים שנה ואוליך בנה ובנה: ושנה
בעד מאה ושבע שנה אוליך ביהמה ובתא: והיו כל ימי שנה
שנים עשרה שנה ותשע מאה שנה ויבדק: והכל יומי שנה
תשע מאה ותלתין שנה ומאת: ושנה בעד דאוליך

מאיה ואתג עשר סנה ומאת
ויוולד את קינן ויהי אנוש תשעין שני ואוליך יתקנן ועאש אנוש
תסעין סנה אולד קינן ויהי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשר
שנה ושמנה מאות סנה ויוולד בנים ובנות ויהי אנוש בתר דאוליך
ותקנין תמני מאה וחמשים עשרי שני ואוליך בנין ובני ונאש
בעד דאך תמאן מאיה וכמס תעשר סנה אולד פיר בנין ובנות
ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימות והיו כל
ימי אנוש תשע מאה וחמשים שנין וימות ונאש בעד דאך תמס
מאיה וכמס סעין ומאת
את מהללל ויהי קינן שבעין שני ואוליך ית מהללל ונאש
סבעין סנה אולד מהללל ויהי קינן אחרי הולידו את מהללל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה ויוולד בנים ובנות ויהי קינן בתר דאוליך
ות מהללל תמני מאה וארבעין שני ואוליך בנין ובני ונאש בעד
דאך תמאן מאיה וארבעין סנה אולד פיר בנין ובנות ויהיו כל
ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימות והיו כל ימי קינן
תשע מאה ועשר שנין וימות בתאר גמיע עמרה תסע מאיה
נעשר סעין ומאת
ויוולד את ירד ויהי מהללל שותין וחמשים שני ואוליך ית ויהי
ועאש מהללל כמס ומותין סנה אולד ירד ויהי מהללל אחרי
הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות ויוולד בנים ובנות
ויהי מהללל בתר דאוליך ית ירד תמני מאה ותמנן שני ואוליך
בנין ובני ונאש בעד דאך תמאן מאיה ותלתיין סנה אולד
פיר בנין ובנות ויהיו כל ימי מהללל חמש ותשעים שנה
ושמנה מאות שנה וימות והיו כל ימי מהללל תמני מאה

ותמני ותשעין וחמשים שנין וכמית' כצאר גמיע עמרה חמאן חמיה
וכמסה ותשעין סנה ומאת' ייחי ירך שתים וששים שנין חמיה
והוא את חנוך יחיה ירך מאה ושתין ותרתין שנין ואוליך יתחנך' ועאש
ירך מוחיה וחתנין וסתין סנה אולך חנוך' ייחי ירך אחרי חוליו את
חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות' וחיה ירך בת דאוליך
יתחנך ותמני מאה שנין ואוליך בנן ובנ' ועאש בעד ירך תמא
מאיה סנה אולך מיהא בנן ובנות' ייחי וכל ימי ירך שתים וששים
שנה ותשע מאות שנה וימת' והיו כל ימי ירך מאה ושתין ותרתין
שנין ומית' כצאר גמיע עמרה מאיה ואתנין וסתין סנה ומאת'
ייחי חנוך חמיה וששים שנה ויולד את מתושלח
וחיה חנוך שתיין וחמשים שנין ואוליך ית מתושלח' ועאש חנוך
כמסה וסתין סנה אולך מתושלח' ויתהלך חנוך את האלהים אחרי
חוליו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות' וחליך
חנוך בדחלתא דיעי בת דאוליך ית מתושלח תלת מאה שנין
ואוליך בנן ובנ' וסלך חנוך כי טאעה' אלה בעד ורא אולך
מתושלח תלאת מאיה סנה אולך מיהא בנן ובנות' ויחיין כל
ימי חנוך חמיה וששים שנה ושלש מאות שנה' והיו כל ימי כ
חנוך תלת מאה ושתין וחמשים שנין' כצאר גמיע עמרה תלאת
מיה וכמסה וסתין סנה' ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח
איתו אלהים' וחליך חנוך בדחלתא דיעי ולייתנה איה' תמית ויתיה
כלמא סלך חנוך כי טאעה' אלה תופי וקבצא אלה
ייחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את לחם
וחיה מתושלח מאה ותמנע ושבע שנין ואוליך ית למך' ועאש

ועאש מתושלח מייה וסבעה ותמאניין סנה אולד לאך ויהי מתושלח
אחר הולידו את למך שתים שתים שנה ושבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות והיא מתושלח בתר דאולד ית למך שבע מאות ותמון
שנים ואולד בנים ובנות ועאש בער דאך סבע מיה ואותן ותמניין
סנה אולד מיה בנים ובנות ויהיו כל ימיה מתושלח תשע וששים
שנה ותשע מאות שנה וימת והיו כל יומי מתושלח תשע מאות
ושתיים ותשע שנים וימת בצאר אמיע עמרה תסע מיה ותמנה
וסתין סנה ומאות ויהי למך שתים וששים שנה ואחר
שנה ויולד בן והוא למך מאה ותמון ותרתין שנים ואולד בן ועאש
למך מיה ואותן ותמאניין סנה אולד אבן ויהי אבן שמונה מאות
זה ותמון ממעשרו וסבע בן דגומן האדמה אשר הדרה והוא
וקרא ית שמייה נח למי מרדוך ונח מנח מעובד נח ומלאות וידע
מן הדע אדלע ית וסמא נוח קא וכל האדא יעדוטא מן אע
אעמא נח ומשקה אידי נח מן יארץ או לעמא אלה ויהי למך
אחר הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות והיא למך בתר דאולד ית נח חמש מאות ותשעים
והמיוש שנים ואולד בנים ובנות ועאש בער דאך למסמיה ובמס
ותסעין סנה אולד מיה בנים ובנות ויהיו כל ימיה למך שבע
וששים שנה ושבע מאות שנה וימת והיו כל יומי למך שבע
מאות ושבעים ושבע שנים וימת בצאר אמיע עמרה סבע
מיה וסבעה וסבעין סנה ומאות ויהי נח
בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת והוא נח בן
חמשים מאות שנים ואולד נח ית שם ית חם ית יפת וכלם צאר
נוח אבן למס מיה שנה אבן שם נחם וימת ויהי כיהול האדם
לרב על פני האדמה ובנות ילד להם והוא כר שריו בטאנא

למחצה על ארבעה וכתבתי ואלו להן נלמא אבתדו אלאס אן וכתבו
עלי וזה ארץ וכלד להם בנאת וידאו בני האלהים את בנות הארץ כי
טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחזרו וחדו בני רבדביא ית
בנת הנשא ארזי שפירן מנין וכשיבולתו עשין מכל דאר עיאו וזמא
ראו בני אשראך בטות לעמה אנהן חסאן טאחדו להם כטאמך
גמיע כנא מכתאדן וואמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם כי
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה ואמרתי לא יתקום
ברא בישא הדין קדמי לעלם בדיל דאנך בסלא ועובדיון בישין
ארכא יהיב להון מאה ועשרין שטן אס יתובין קיל אלה לא נלמד
רוחי פי הולא אלאס אי אלהאך אס בשריון ותכון מדותהם מיה
ועשריון סע והנכלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן באו
בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר
מעולם אנשי השם גבריא הוו כסאד עת ביומא דאניק ואף
בתר כן דעלידב רבדביא לות בנא נשא וילידו להון אינון
גבריא דמעלמא אנשין דשמא וכאן אבאברה פי ארץ
פילין אדמאן ובעד דין איצא כאן ידכלבני אשראך אי בנאת
לעאמא חראמא פילין להם הם אבאברה ארץ מן אלה דין
אסמא וירא יהוה כי רעה לעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו רע כל היום וחמא יק ארזי קמוא
בישת מטא בארעא וכל יצרא מחשבת לביה לחור ביש
כל זמא ולמא ראי אלה אן קד כתר שר אלאס פי ארץ וגמ
כאטרקלובתם שר מחץ טול אדמא דנחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ וותעצב אל לבו ותב יק במי מדית ארר
עבדו את הנשא בארעא ואמר למתצר תנחמון כרעיתו

ואעדהם אלה כמא ענניהם מי ארץ ואוצל למשקח לנקלובדם
 ויאמר יהוה אלמה את האדם אשר בראתי מעל כני האדמה
 כלאדם ועד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי ע
 עשיתים ואמר יעאכבה יתאנשא דברית מעל ארעא
 מאנשא ועד בעירא עד רחשא ועד עופא דשמיא ארי תבית
 במימרי ארי עבדתינון באן קאלה אמוחו אנאס לזי כלקתהם
 ען וגוה ארץ מן אנאסן לי בקימה לודיב לי לאמר לסמא אר
 תואעתהם כמא כלקתהם ונח מצא חן בעיני יהוה ונור
 השכח רחמי קדם יע ונח וגד חצאא ענד אלה

קמו פסקי קמו פסקי

ל

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלים
 התהלך נח הוליד תולדת נח נח אבד דכא שלום הוה בדורוי ברחוק
 דיע הליך נח הארא שרחת לוד נח וכאן נח רמל צלחא צחוחא מי אהלי
 טאעה אלה סגר נח וילד נח שלשה בטסאת שסאת חס ואר
 ית ואוליד נח תלאת בני ית שס ית חס וות ית יאולד נח תלאת
 בטן שס חס ויפת ותשחת הארץ לפני האלים ותמלא הארץ
 חמס ואותחבלת ארעא קיי ואותמליאת ארעא חטונ ונמסדת
 ארץ ביידי אלה ואמתלת ארץ צלאמא וירא אלהים את
 הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ
 וחזא ית ארעא והא מותחבלת ארי חבילו כל בשרא אנש
 מורחיה על ארעא וראהא אלה אר אנמסדת באן אנמסד כל
 בשר טריקה עליהא ויאמר אלהים
 לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מעניהם והנני
 משחיתם את הארץ ואמר יע לנח קץ כל בשרא על כי
 לקדמו ארי אותמי לאת ארעא חטונ מן ק עובדיהון בישות

והחטא מן הכולל מן ארבע קולות לנחמד דמאכל כל בשדיו בין
יד יאלה אדמתנות לארץ מן קבלתם צנמא והאטא מהלכהם
מנהא עשה לך תבית עני גמל קטס תעשה אתה תבית וזכרת
אתה מכות ומחץ כפכר יעני לך תיבתא דאעין דקדוק
מדוריו תעביר ית ותיבתא ותחמי יתה מגיו ומכרם בככרא
אענע לך תאבות מן כשב ליעני לך משאר ואענעוהו
טבוקאת וקפראת מן ואכל ומן לארג בלקכר יזה אשד תעשה
אתה שלש מאות אמה ארך התיבה חמשים אמה רחבה ושלשים
אמה קומתה ודין דתעביר ותה תלת מאה אמה אורכה
דתי בתא חמשים אמה מתיבה ותלתין אמה רומה והאדא מקד
מקדאר מא תענעהא ותלתא מאה דראע טולחא וכמס
עד צהא ותלתא ותן סמכהא צהר תעשה לתיבה ותל אמה ת
תכלנה מלכעלה ונתח התיבה בערה תשים תחתיו ששים
ושלשים תעשה נחור תעביר לתיבתא ולתמנהא תעללנה
מלכעלה ותה עה דתיבתא בסטרה תשוי מדורין ארעאין תע
תענין ותלי תאין תעבדינה ואענע להא ציאה ולי דראע
תבמלהא מן לעלו וציור להא באכה פוגאכר אספלא ותוניא
ותאחלתא תענעהא ואני הנני מביא את המכול מים על הארץ
לשחות כל בשד אשר בו רוח חיים כל מתחת השמים כל אשר
בהרץ ובעל ואטא האנא מיתו ית טונעל מיה על ארבעא דביר
לחבלא כל בסרא דביר דחא דחא מתחות שמיא כל דבארעא
ומות והאטא אתי בטומאן אמה עלי ארץ לחהלך כל בשדיו
פיה דוח לחיוה מן תחת אסמא וכל מא מי ארץ ותנוח וחקר
והקמתי את בריתי אתך נבחהא אל התיבה אתה ובטן ואסתך
ונשי בטן אתך ואקיס ותקומי עמך ותיעול לתיבתא אתך
ובנך וחתתך ונשי כנך עמך ואחבת עהדי כנך ואדכל ית

אתבות אמת ובטח ודוהתך ונסח בעין מעך ומכל אחי מכל בשר
שנים מכל ולביא אל התיבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו ומכל
דחי מכל בשר אתריו מכולם תעיל לתיבתא לקיימא עמך דכר
ונקבה יהיו מן כל חי ממגמיע אבשר חזואמק אכל אכלה
מליך יי אתבות ליחיון מטך דכר ואנוני וכוטא מוהעון למינוח
ומן הבהמה למינה ומכל רמש הארץ מה למינה שנים מכל יצא
מליך להחיות מעופא לדנוה ומן בעירא לדנוה מכל רחשה
דארעה לדנוה תרין מכולם יעלון לוותך לקיימא מן אלוהי
לאצנאמר ומן אבהאים לאצנאמהא ומן סאיר רביב ארץ לאת
לאצנאמר חזואמק מן אכל ידכלון איך ליחיון ואתה קח לך מכל
מאכל אשר ואכל מאשר ואסתת מליך וזהו לך זרע לאכלה
ואת עבדך מכל מכל דמאחיל ותכנוש לוותך ויוון לך ולחיו
למיכל ואת עבדך לך מן כל טבאס וכל וצמה איך ויוון לך ולחוס
מאכלא ויעש נח ככל אשר צוה אלהים כן עשה ועבדנו
ככל דפקודי תתיה יי כן עבד ועמל נח בגמיע מאמאמרך אלך
מקדך ויאמר יהוה לנח בא אלה וכל ביתך אל התיבה באתך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה ואמר יי לנח עולאת וכלאנש
ביתך לתיבתא ארייתך חזיתך זכאי קדמי בדורא הדין וקח
אלה לך מכל אמת וגמיע איך יי אתבות מאכ ראיתך צילת
בין ידי פי האדא אגיל ומכל הבהמה הטורה תקח לך שבע
שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טורה היא שנים
איש ואשתו מכל דביא תסב לך שבעה שבעה דכר ונו
ונקבה ומן בעירא דליתאחד באתריו דכר ונקבה מן גמ
גמיע אבהאים לטאחדה תאכל שבעה שבעה דכר ואנוני

אורו
זנע

יך
ע

ומן

זכרתי את ליס בטאהרה וקוין דכר ואנלי וגם מעון השמים
 שבעה שבעה דכר ונקמה לחיות דרע על פני כל הארץ. מה מנ
 מעונת דשמיא שבעה שבעה דכר ונקמה לקחא דרע
 על אמי כל ארעא ואיעא מן טאיר לסמא סבעה סבעה דכר
 ואנלי לחיח נסלהם עלי וגוה לארץ. כילימיס עונך שבעה
 אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומר
 ומחית את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. הרי
 לדון ודון עוד שבעה חנה נחית מטרם על ארעא א
 ארבעין ומחין וארבעין לילות ואמחית כל יקומא דעברית
 מעל אפי ארעא כחנה ליסבעה איהא מן ממטר בכל
 לארץ ארבעין יום וארבעין לילה ואמחית את כל
 שבעה עין וגוה לארץ. ויעש נח כל אשר צוה יהוה
 ועבד נח בכל דמקדיה יע. וענע נח בגמיע כח אמרה אל
 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ. ונח
 בר שית מאה שטין וטופנה הוה מיה על ארעא. וכאן נוד
 מבקס מלאו סנה חקכאן מה לטופאן עלי לארץ ונבא
 נח ובעו ואשלו ונשי בעו אתו אל התיבה מכע מי המבול
 ועל נח ובעו ואתתיה ונשי בעוה עמיה פנקרס מי טופנה
 פרכלנוח ובער וזוגה ונסא בער מעה לו אתבות מקרב
 מה לטופאן. מן הבהמה הטורה ומן אבהמה אשר
 חנה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה. מן
 בעירא דכיה ומן בעירא דליתיה דכיה ומן עופא וכל
 דחוש על ארעא. ומן זכרתיס לטאהרה וזכרתיס
 את ליס בטאהרה ומן טאיר וסאיר ארביב אראב עלי

ארץ: שנים שנים באו אל נח אל התיבה דבר וקצבה לא שר
 צוה אלהים את נח: תדין תדין עליו עם כה: לתיבתא דבר וקצבה
 כלאד תמיר יק ית נח: אזוג אזוג דכלי יז נח יז אתא בוד
 דכורא ונחמא כמא אמרה אלה: ויהי לשבעת הימים ומי
 המבול הין על הארץ: וחוה לדמן שבעה יומין ומי טובב
 הון על ארעא: ולמא כחן בער סבעה ימים מאן מאן טוטא
 עלי ארץ: בשבת שש מאות שנה לחי נח בחדש השני
 בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום
 רבה וארבות השמים נפתחו: בשנת שית מלא שני לחי
 נח בידחא תנחא בשבעת עשר יומא לירחא ביוםא היין
 אתדעו כל מבוי תהום רבה וכניר שמיא אתפתחא: פרסנא
 סתמיה: סנה מן עמר נח מי אשר ילמא מי איוס לסאבע עטר
 מנה מיד יז יוס תשקת עיון אגמר ורואדן לסמא אנתחת
 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: והיה מטרא
 כחית על ארעא ארבעין יומין וארבעין לילון: ואקחס אסטר
 עבלי ארץ ארבעין יום וארבעין לילה: יבעס חיוס חדה בור
 נח ובעין נשם וחם ויטל בני נח ואשת נח ושלשת נשי בכור
 אתם אל התיבה: בכרך וימא היין על נח ושם וחם ויפת בע
 נח ואות נח ותלת נשי בעהי: עמיה לתיבתא: מידא דין
 יוס דכל נח נשם וחם ויפת בני נח וזוגה נח ותלאת נסחור
 בעה מעהס יז אתאבות: חלה וכל חיה למינה וכל חיה למינה
 למינה וכל חיה למינה על הארץ למינהו וכל חיה למינה
 למינהו כל עמור כל כנף: חיון וכל חיה למינהו וכל חיה למינה
 לדנה וכל חיה למינה על ארעא לדנה: וכל עמור לדנה
 כל עמור כל דנה: חם וגמיע יוחס לארעא נח וסאיר

לעצמם

וימיו
 וימיו
 וימיו

ארביב אראב עליו לארץ לא צטטת כל טאיר וז גמח יוצאון אל
 כח אל התיבה שנים שנים מכל הבהמה אשר בו רוח חיים ועלון
 עם נח לתיבתה תרין תרין מכל בהמה רביה רוחה רחיה יורכל
 אי אלהבות אדואג אדואג מן כל בשרי פיה רוח לחיה ור
 והבהמות אשר נקבה מכל בשר באו כמשפחה אחת אליהם
 ועליה דבר ונקבה מכל בשרא עליו כמלא דנקי יד יע
 ואגון יע עליו 1 אראכלין דכורא ואנחל מן כל בשרי
 דכלו כמא חמדה לכה וחגב לכה ויהי המבול לארבעים
 ויום על הארץ וירבו המים וישאו את התיבה ותתם מעל הארץ
 והיה טונתא שבעין יומין על ארעא וטבאו מים ונטלו ור
 תיבתא ותתדמת מעל ארעא וכלמא אקאס לטובאן ארבעין
 יומא עליו לארץ כתר למא פחמל לתאבות וארתועת ען
 לארץ וירבו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התיבה על
 פני המים ותקפו מים לחמל לחמל על ארעא ומהלכל
 תיבתא על מני מים ולמא כתר למא ועלם גרא עליו לארץ
 סמרת לתאבות עליו וגו' למא והמים אכלו מאד מאד על
 הארץ ויבשו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים ומים
 ותקפו לחמל לחמל על ארעא ותחת פני טורי יא דמא דה
 דתחת כל שמיא ולמא כתר למא גרא גרא עליו לארץ
 ותגמא גמיע אגבא שמיא מלכה 41 תחת גמיע אסמא
 חמט עשרה חמיה מלמלעלם אכלו המים ויבשו ההרים
 חמט עשרה חמיה מלמלעלם ותקפו מים ומתח פני טורי יא
 ולמא גמיע למא פחמל עשר דראע עליו לארץ ותגמא
 אגבא דגמיע כל בשר חמט על הארץ בעוף ובבהמה
 ובחיה ובכל העוף השרץ השרץ על הארץ ובכל הארץ ומית

אמא

כלבסרם בעוצר דלחיש על ארעא בעובא ובעירא וכח
ובחיתא וכלל רוחשא דלחיש על ארעא וכל אנשא תופ
כלבשרי דאב עליו ארץ מן טאיר זיבהימה זי וחש וטאיר
זרביז אראב עליו ארץ וכל אטאס כל אשיר נשמת רוח
הוים באמיר מכל אשיר בחלבה מתו כל דנשמת רוח חיי
באמיר מכל דבישלתא מותו כל מן נסמה רוח אחינ
פאמיר מן כל מן פאמיר מאתו ויומא את כל היום
אשיר על פני הארמה מאדס עד ביהמה עד דרמש ועד
עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשיר אחרו
בתבה וימחית כל יסואל דעל ארעא מאנשא עד
בעירא עד דחשא ועד עופא דשמיא ואת מחיאו מן אדמ
ואשתאר ברס נח ודעמיו בתובתא ואת אלא כל אטאס
זלי עליו וגה ארץ מן נסאן זיבהימה זי דביז זי טאיר
אמא ואמחו מן ארץ ותבא נוח וזיון מעד פאמיר
וגברו המים על הארץ חמשים ומאת וים ותקטליא על
ארעא מאה וחמשי וימיר ולמא ערס אלא עליו ארץ
מיה וכל מן וימיר וידבר אלהים את נוח ואת כל החיה ואת
כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים וירכז נח וית כל חיתא וית כל בעירא
דעמיה בתובתא ואעבר יג רוחא על ארעא ונחו מיי
דבר אלה נוח וגמיע אוחש וגמיע אבהים זיון מעד פא
אתאבות פאמיר אלה בריח עליו ארץ סבב בחא אלא
ויסברו מעינותיהם וארבת השמים וכלא הארס מן
השמים ואסתברו מכל עי ותו מלא וכיו דשמיא ואת כל
מטרא מן שמיא ואנסדת עיון אלא ורואדן אפמיר

ואנקטע אומטראן אומא. וישבו המים מעל הארץ הלך
ושב ויחטרו המים מקצה חמשים ומאת ויטו ויגדו מים
מעל ארעא אדלון ותיבין ויחטרו מים מסוף מראד וחטשו
יומיו. ותרנגע אומא עץ ארץ כל מר רגע ונקץ אומא
בעד מאיה ולמסין וומא. ותנח התיבה בחדש השביעי
בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. ונחת תיבתא
בירחא שביעאה בשבעת עשרא יומא לירחא על טורי
קדרו. וואסותקרת אומאבות מילשד אסבע פי זיוס אסד
אסאבע עשר מנה עלי גבן קדרו. והמים היו הלך וחטרו
עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
ההרים ומיא הוואדלן וחטרו עד ירחא עשיראה בעשי
בעשיראה בחד לירחא אמתח דאורישי טוריא. וכאן אומא
כלמא מרנקץ יז אשד לעשר ופי זיוס אומאחד מנה עשרת
יום אגב. והימקץ ארבעים יום ופתח נחאת חלון התבה
אשר עשה. והווא מסוף ארבעין יומיו וכתח נחאת כות
תיבתא דעבד. ולמא כאן בעד ארבעין יום מתח נוח כווד
אומאבות לזי עשה. וישלח את הערב ויצא וישב
עד יבולת המים מעל הארץ. וישלח וית עורבא ונמק מלך
ותאב עד דיבישא מים מעל ארעא. מאטלך אומא
מאקאס יברג וירגע אומא ויבש ארץ. וישלח את
היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה. וישלח
ותיונה מלאתה למחדי אט קלו מים. מעל ארעא ארעא
אטלך. אומאמה מן ענדה לונער הלכך אומא ען וגר אומא
ולא מעאה היונה מלאת לכך רגלך ותשב אליו אל התבה כי
מים על פני כל הארץ. וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו ואל

התורה וכל השפחות ויטה מנחל מרסות דגלה ותצת לו תורה לתתה
ארי מלא על אפואל ואושיון ידיו ונסבה ואעיל יתה לו תורה לתתה
ולסתגד מסתקרא לרגלהא פרגעת היה אי אתאבות אר כאן הוא
עלי וגה ארץ ממד ידה טאדהא ואדכלהא היה אי אתאבות
ויהל עור שבעה ימים אחרים ויסק שלח את היונה מה תבד
ואורין עור שבעה וימין אחד ניק ואוסין שלח ית וינה ממד
תיבתה ויעבר איעא שבעה איאס מכר ועמוד מללהא ממד
אתאבות ותבא אליו היונה לעת ערב והנה על קצית טרף ביה
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ ותחת לו תיר ונה לעיר
רמשה והא טרף דיתא תביר מחתצכו מה וידע כה אורי קרל
מיא מעל ארעא פמאתה וקת עשא וארא בורקות דיתור
מקטועה מי טאה פעלם נוח אן ארא קר כף ען ארץ
ויהל עור שבעה ימים אחרים ויסק שלח את היונה וכל
וסם שוב אליו עור ואורין עור שבעה וימין אחד ניק ושלח
ית ונה ולא חסר פת למתב לו תיר עור ויעבר איעא איאס
מכר ארא מלקהא ולסתעמוד ארגוע היה איעא ויהי ל
באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו חמים
מעל הארץ ויטר נח את מבקו התורה ויראה הנה חרבו פני
הארץ והנה בשות מאה ומא שנה בקד מאה בחד לירח
נאכו מיא מעל ארעא ואעיר נח ותחופתה דתיבתה וחזא הנה
נאכו אפי ארעא וכלמה כאן פיסטה ואחדה וסת פילוס
אוזמן אשהר אזול כח ארא ען ארץ פנדע נוח אטח
אתאבות וכלר מארא קדגן וגה ארץ ובחדש השני ב
בשבעה ועשרים וסלחדש ובשנה הארץ ובחדש השני
בשסרין ושבעה ויולא לירחא בישה ארעא ופיא אשהר

[illegible]

לֹאֲנִי כִּי יוֹסֵף דָּוִד מִמֶּנּוּ גִּבּוֹר לְחַרָּץ:

五

וידבר אליהם אל נח לאמר ואלהיל יק' עם נח למורד ואלהיל נח
קאילא צא מק התיבה אתה ואשתך ובנך ונשי בנך אתך בזמן מן
ת' בנת את ואתך ובנך ונשי בנך עמך אכרגמן אתאבות את ואתך
ובנך ונסא בעך מעך כל החיה אתך אשר מכלשד בעוף ובבהמה
בכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו צאריך וכל וידוע
הארץ כל חיתא דעמך מכל בשדא בעופא ובכעירא ובכל רחשא
דרחיש על ארעא אתך עמך ויתילדון בארץ ויפסון ויסגון על ארעא
וגמיע אחש אתך מעך מן כל בשרי מן ארץ ויזכראים וסאיה
דיבב ארץ אכרגם מעך ותולדון נ' ארץ ויתאדון ויכונן עליה
ויצא נח ובנך ואשתו ונשי בנך ונח נח ובנך ואתה ונשי
בנך עמך כלרג נח ובניה ודוגתה וכסא בניה מעה כל החיה כל
הרמש וכל העוף כל הרמש על הארץ למש כחותיהם יצאון התה
כל חיתא כל רחשא וכל עמא כל רחיש על ארעא לדר עיתותה וסגון
מן תיבתא וגמיע אחש וזאמר וזאמר יר' ב' ארס על ארץ
לאגטאסם כרגון אתאבות ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל
הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהרה ויעל עולות במזבח ובעל
נח מזבחא קרי ונח יב מכל בעירא דכא ומכל עופא דכא ואסין
עלון על לבחא ובנח נח מזבחא ללה ואמר מק בעץ אבהים
אטארה ומן בעץ אטאיר וזאמר אטאיר וזאמר אטאיר
למזבח וירח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לבחא אסין
לקלל עוראת האדם בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנער
לא אסין עוד להכות את כלח כאשר עשיתי וקביל יק' ברעא
ותקרבא ואמר יק' במי כריה לא אסין עוד למלט ית ארעא
בדין חן כריה אר' וצדא לבחא דאנשא ביש מן עוריה וכל
אסין עוד למלכא ית כל דחי כלל ארעא דיתא וקבל ללה לקרבא

יבמכון

למרדע. וק' אלה מן דאתה לא מעור לען לארץ בסבב לאנסקא ע
 עבאן באטר לאנסקא דדי מן דגריה ולא מעור דאיה קתל כל ק'
 כמא ענבא עור כלומי הארץ דדעוק ציד וקר וחסוקין וחורף
 דוס ולי לה לא יעבות עור כל יומי ארעא דדעמא וחללא וקורא
 וחומא וק' טא וסתא וק' מוס ולי לה יבטלון ואברא טול עמר
 לארץ דרע ואלעאד ולקר ולחמא ולקיש ולכרין ולטאר וללי
 לא יבטלון ויבדך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
 וכלאו את הארץ וברוך ע' ית נח וית בנוה ויאמר להון יבטלו וק'
 וכלו ית ארעא פבארך אלה בנינו וני בעיה וק' אלהם אתמרו ואכ'
 ואכתרו ועמו לארץ וימראם וחתכם יהיה על כל חית הארץ
 ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש הארמה וכל דג הים
 בידכם נתנו ואימתכון ודחתכון תהי על כל חית ארעא ועל כל
 עוף דשמיא וכל דתרחש ארץ וכל נפש חיה בידכון חסירין
 וכוכלם ודערכם יכונחן עליו גמיע וחש לארץ וגמיע טאיר
 אסחא וכל מא ידב עלי לארץ וסמך אבחר ני איריכם מסלמון
 כל רחש ארץ הוא ח' לכם יהיה לאכלה בידך עשב נתתי לכם את
 כל רחש ארץ הוא ח' לכם יהיה כל בידך עשב יהיה בית לחן ויהי
 כולא וכל דביב טאיר ח' יך לכם מאכלא וכל עור לעשב קדמע טו'
 לכל אך בשדר בנעשו דכס לא תאכלו וברם בשרא בנעשו דמיה לא תכלון
 ואמא אלהם פלא תאכלוה דמיה ואך את דמכם כל נפש ותכלם אדרש
 כל ח' האדם אדרש שנו וכלי האדם מידיאיש אחיו אדרש את נפש
 האדם וברם ותדמכון לנפש וכל אדם את נפשו וכל ח' את נפשו
 ומיד אדם אדם גבר ד' ש' וד' ד' וד' ד' וד' ד' וד' ד' וד' ד' וד' ד'
 ואמא דמאכלם מן איריכם מאכלא בלמע ומן יד אדם פא טלכא
 בלאמר אינסקא קתל אליה טלכא בנעשה ש' ד' האדם באדם

ואמא דמאכלם מן אנסקא פאטלכא בלמע ומן יד אלווא
 פאטלכא בלכרין ומן יד סאיר אדם אינסקא בלכרין

למות בני ובין הארץ. ית קשת יהדות בעננה ותהי לאת קיום בני
בנימין ובין ארעא. הודא קוסי קוד ותבנהא מי אגמאס ותציר עלמא
עחד בוני ובין אהל ארץ. והיה בעננ ענן על הארץ וגדא חוד
הקשת בענן. והיה בעננו עננה על ארעא ותתחדי קשתא ב
בעננא. ויך ארעא גמיות גמא מא עליו ארץ ונחית אקוס ^{אקוס}
ודברתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר. ויכרינאית קוסידין
בנימין ובין כון ובין כל נפשא חיתא בכל בשרא ולא יהי עוד מים
ל טוננא לחכלא כל בשרא. ודברת עהדי ידיו ביני וביניכם ובין
כל נפש חיה לכל בשרי ולא יעיר איצא טוננא ליהלך כל בשר
והיתה הקשת בענן וראיתיה לדכור ברית עולם בין אלהים ובין כל
נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ. ותהי קשתא בעננא ותאחזנה
לדכור קים עלם בין בנימין ובין כל נפשא חיתא בכל בשרא ^{אחזנה}
ארעא. ונצצר אקוס מי אגמאס דכר לאמאן ארור מן ארז לכל
נפש חיה מי כל בשרי ידיו עליהא ארץ. ואמרה אלהים אל נח זאת
אות הבדיית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ. ואמר
יח לנח יא את קים דא קימית בין בנימין ובין כל בשרא דעל ארע
אז אלה לנחמן הארץ עלמה ארור אלהות בנהא ביני ובין כל בשר
עליו ארץ. והיה כע נח אלהים מן התבה
שם וחס וחס הוא אבי כנען. והיו כנען דנחמן מן תבתא שם
וחס וחס הוא אביו דכנען וכאן כנען לארגין מן ארמנות
שם וחס וחס הוא אביו דכנען. שלשה אלה בני נח ואמר
נפלה כל הארץ. תלתיא אלין בעמא אלהין אתבדרו בכל ארעא
הולאי את לאמה בע נח ומטס ומפרקו ארץ. ויחל נחא אש האמה
ויטע כרם. ושרי נחגבר פלח באר. ונעצ כרמא. וארמבדא נח

שם וחס וחס הוא אביו דכנען
והיו כנען דנחמן מן תבתא שם
וחס וחס הוא אביו דכנען
וכאן כנען לארגין מן ארמנות
שם וחס וחס הוא אביו דכנען
שלשה אלה בני נח ואמר
נפלה כל הארץ. תלתיא אלין
בעמא אלהין אתבדרו בכל ארעא
הולאי את לאמה בע נח ומטס
ומפרקו ארץ. ויחל נחא אש
האמה ויטע כרם. ושרי נחגבר
פלח באר. ונעצ כרמא. וארמבדא
נח

[illegible]

תם מאות' ד' ואלה תולדות בני נח שם וחס ויפת
 ויולדו להם בנים אחר המבול' ואליו תולדות בני נח שם וחס ויפת
 ואלה ירי לחן בנין בתר טופנה' והארץ שרע תולד בני נח שם וחס ויפת
 מד ולד להם בנין בעד לטופנה' בני יפת גמור ומגור ומדי ויון ותבל
 ומשך ותירס' בני יפת גמור ומגור ומדי ויון ותבל ומשך ותירס
 בני יפת ארץ ומגור ומגור ומדי ויון ותבל ומשך ותירס
 ומדי' ובני גמור משכך וירשת ותפרמה' ובני גמור משכך וירשת
 ובני גמור אסח אבה ודרגה וזרגא' ובני יון איש ישר ותרש
 כתיס וירש' ובני יון למיניו וטרקוס וקפרס ואדני' ואלה
 נמרו ויהיו הגויים בארצות אש' כלשונם למשפחותם דגויים
 מאליהם ארשת מרשו נאות עממיהם בארץ עתהון גבר ללשונה
 כל דרעיהון בעממיהון' ומן הולא' תמרקת גדאיר לאמס פי
 כל דאמס כל מרוק כל גתה' לעשייהם ואממיהם' ובני חס פוש
 ומדי' וט' וט' וט' וט' וט' חס ארש' ומדי' וט' וט' וט' וט'
 כוש סבא וחיליה וסבוא ודמיה וסבתא וט' רעמה סבא ורד'
 ובני כוש סבא וזיילה ודאגה ואקוק וזרמס ובני רעמה אהנדו וזרמס
 וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ' וכוש אולי' את
 נמרוד הוא שרי' למרוי גיבר תקוף בארש' וכוש אולי' נמרוד
 הוא בתרא אן יכוך גבאר' גיבר' הוא היה גבור עיד לפני הוה
 על כן יאמר נמרוד גבור עיד לפני הוה' הוא היה גיבר תקוף
 קי' על כן יתאמר נמרוד גיבר תקוף קדיש' והוא כן גבאר
 מכוונא בני יד' אלה וכל ארץ יק' והוא נמרוד גבאר מכוונא
 בני יד' אלה ואתה ראשית מכללכתו בכל וארץ ואכד וכלת'
 בארץ שנער וזהו ריש מלכותו בכל וארץ ואכד וכלת' בארץ
 ד' כל' וכאן חול ממלכתה באכל ואכד וכלת' כי כל

אשנור מן הארץ ההיא ועל אטור ויבן אפניכוה ואת רחבת עיר
ואת כלל מנאר על ההיא כמק אור ובנל יתנינה וית רחבת קרת
וית כלל ימך דרך לבד לרג אשור כדנא טבנה וקרית ארחה
ולאכלה ואת דתן בין נינה ובין כלל היא העיר הגדלה וית רסן
בין נינה ובין כלל היא קרתא רבתא ואלמדאן ביק נינה ובין
אכלה הי אקריה לעצמה ומערים ילד את לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתוחים ומערים אוליד ות לודא וית ענמא
וית להבי וית נפתוחא ומער אולד אתנא ואלמסכנדראני
ולכנסיין ואפרמיין ואת פתרוס ואת כסלחוס אשר ואלאן
משם כלשנים ואת כפתרים וית פתרוסא וית כסלחא
דנפקו מתמך כלשנא וית קר טלחא ואלבימיין ואלעדיין ו
כרג מנחם אלסטו ניין ואדמיאטיין

וכנען ולד את צידון בכרו ואת חת וכנען אולד וית צידון כ
בכריה וית חת וכנען אולד צידון בכרה וחת ואת היבוס ו
ואת האמרי ואת הגרגשי וית יבוסא וית אמורא וית גרגיש
וילבוסין ואלמוריין ואלגרגשיין ואת החוי ואת הערקי ואת
הסיני וית חואי וית ערקאי וית אנתוסא ואלחויין ואלערקיי
ואטרבלטיין ואת הארודי ואת העמרי ואת החמתי ואחר
נמצו משפחות הכנעני וית ארודאי וית עמראי וית חמראי
וכתד כן את כדרא דרעית כנענא ואלרודיין ואלעמר
וילחמאניין ובעד דלך תפרקת עשאר לכנעניין ויה גבול
הכנעני בא מצידון באכה גרגש עד עדה באכה סדמה נע
ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע ואלחמאוס כנענא מע
מצידון כמטי לגרד עד עדה כמטי לסדס ועמרה ואדמה
ועמאוס עד לשע וכאן תכס לכנעניין מן צידא ואתנא

לו לכלוך ולי אגדה ולי אן תגי לו טדם ועמרה ואדמה ועבניים לו
לשען אלה בני חם למיש פחותם ללשונותם בארצותם בגויותם
אין בני חם לדד עיתון בלי שטון באר עתון בעמדיהן יהון יהולי
בני חם לעש איהם ולמחותם כי בלדאנהם ללדממהם
ולשם ילד אס הוא אפיכל בני עבר אחיותת הגדל ולשם
אתליד אף הוא אבוהון דכל בני עבר אחוהי דיתת רבא ושם
איתא הוא אבו בני עבר אלויתת לאכבר יבני שם עולם ואשור
וארפכשד ולוד וארם יבני שם עולם ואשור וארפכשד ולוד
וארם יבני שם כדדאון וסועל וארפכשד ולוד וארם יבני ארם
עוז וחול וגתר ומש יבני ארם אלוטו ולחווילה וילגראדקה
וידושא וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר וארם
אולידי ית וארפכשד מולך שלח ושלח אולד עבר ולעבר
ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו
יקטן ולעבר אתלידו תרון בנן שום חד פלארם בימיהו
אתפלגת אר גשם אחוהי יקטן וולד לעבר אבנאן אסם ואחד
פלג לאן ביא אמה אנקסמת לארץ ואסם אכיה קחטאן
ויקטן ילד את אלפגורד ואת שלח ואת חצרמות ואת ירדן
ויקטן אולידי ית אלמורד וית שלח וית חצרמות בית ירדן
וקחטאן מולד אסלך ואלמורד וחצרמות וירח ואת הדורס ואת
אודל ואת דקלה והדור ואת עיבל ואת אבימל ואת שבא
וע ואת אופיר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטן ואוניר
וחויל ויל כל חולא בני קחטאן ויהומושם מומשא נאכה
ספיה חד הקדים והוה מות בהון מומשא נאכה לספר טור
מדנחא וכאן מסכנהם מן מלה אי אן תגי למדע אגבר
לשרקי אלה בני שם למיש פחותם ללשונותם בארצותם בגויותם
לגורם אין בני שם ללד עתון ללד שטון באר עתון בעמדיהן יהון יהולי
בני חם לעש איהם ולמחותם כי בלדאנהם ללדממהם

בגויהם ומאכלה נמדרו הגוים בארץ אחר המבול זין דרעית בני
זה לתולדותיו בעממיהו ומהליך אחר יש עממיה אחר
בתר טופלם הולא בניכח לוט אידהם נאממה ומנהם תמרת
אמנם כי ארץ בער אטופא

ו יהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים והת כל ה' לשון
חד ומדבר כל חד כבאן במייע אחל ארץ לגר ואחר וכלאם
ואחד יהי בשעם מקדם ויכסאו בוקעה בארץ שבער וישכן
שם יהיה במיטלהו בקד מיתא ואשכח בקעתא באר דככל
ויתבית מלך ולמארחלו מן למשרק וגדובק יבנה מיכלר לשיור
מאמנו תם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלכדה ונשרפה לשון
לשרפה ויהי להם הלכדה לאבן והחמור היה להם לחמור ואמרו
גבר לאחוריהב נכמי לבנו ונקי יונק בנורא והות להו לבנה
לאבנה וחימרא הוה להו לשיע מן לבטחם לבטח ועזו
נלכך נלכך וננעגה טביכא כמאן להם זלכך כלחמורא וזקמ
כאן לחם מלא טא ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגד
וראשו בשמים ונבנה לנו שט מן נפוש על בני כל הארץ
ואמרו הונו נבנה לה קרתא ומגדלא ורישיה מלח עד עית
שמיא ונבניד לנא שום ולכח נתבדר על אנו כל ארעא
קאן תבאן נבט לטא קדיו ומגדל וראסה יראע אסמא וננעג
לנא מסככא כלא טערק עליוגה גמיע ארץ יורד יהוה
לראות אתה עיר ואתה מגדל אשר בנ בע האדם ואתה
יקבא תרפא על נבד קרתא ומגדלא דבנו כפי אממא
טארד אלו אמרא כיווגלא לינאר זקדיו וזמגדל זרי
בע בני אדם ויאמרו יהוה ה' עם אחד ושפה אחת לכלם
זה החלם לעשות נעשה לא יבצר מהם כל אשר יקמו לעשות

נאמר יגהא עמא חד ולישן חד לכולחון ודין דשרון למעבד וכתן
לא יתמנע מנהון כל דחשיב למעבד וקץ אלה הווא חס לשעב
ואחד ולגה ואחד לכל חס אגמנין והווא מא אבתרו אחי צנועה
ואין לא ונותהם גמיע מא בה אין יענוה הבה נרדה ונכלה
שם שבתם אשר לא ישמעו איש שבת דערו הכו נהגלו ונכ
וככלביל תמן לישנהון דלא ישמעון אנט לישן חבוריה לאנך
אודא מרא אשתת בה לגותהם חתילה וסמע כל פרוסלגת ו
צחחבה יוץץ יהוה אותם כשם על פני כל הארץ ויהי לו לבנות
העיר ויבדר עייתיהון מיתמן על אפי כל ארעאותהם נעומלצני
קרתא כבדרהם אלהמן עלי וגה ארץ ואטתו עין בנא אקרויה
על כן קרא שמה בכל כי שם בלל יהוה שבת כל הארץ ומשם
הניצם יהוה על פני כל הארץ על כן קרא שמה בכל ארץ תבין
בכלביל ית לישן כל ארעא ומתמן כבדר ונן ית על אפי כל ארעא
נלדך סמיה בכל לאן תס שבת אלה לגה גמיע ארץ ומן תס
בדרהם עלי גמיע וגהא :

אלה תולד ותשים שם בן מאת שנה ויולד את
ארבע שש שנתים אחר המבול וכן תולדת שם שם בן מאה
שנים ואולי ית ארבע שש תרתין שנים בתר טופסא והוי
שרח גי זה שם וכאן שם אבן מיה סנה אולד ארבע שש סטין
בעד אטוטא וחי שם אחרי הנולד ואת ארבע שש מאה
מאות שנה ויולד בנים ובנות וחי שם בתר אולי ית א
ארבע שש חמיש מאה שנים ואולי צעק וצנך עאש שם בער
מיה אולד ארבע שש כמסה מיה סנה אולד בעק ובטא
וארבע שש חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח וארבע שש
חי תלתין וחמיש שנים ואולי ית שלח ועאש ארבע שש כמסה

ותלמיך מולך שלח ויהי ארבע שנה אחרי חוליד ואת שלח שלח
שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי ארבע שנה בתר
דאוליד ותשלח ארבע מאה ותלתין שנה ואוליד בן וצנן ועאם
בער דאך ת מיה ותלמיך סנן מולך מיהא בנן ובנות
ושלח חן שלשים שנה ויולד את עבר ושלח חן תלתין שנים
ואוליד עת עבר ועאש שלח ל סנה מולך עבר ויהי שלח אחרי
חוליד ואת עבר שלח שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי שלח בתר דאוליד ות עבר ארבע מאה ותלתין שנים ואי
ואוליד בן וצנן ועאש בער דאך ת מיה וג סנן מולך בן וצנן
ויהי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את חלם ויהי
עבר תלמיך וארבע שנים ואוליד ותלם ועאש ארבעה ותלתין
סנה מולך חלם ויהי עבר אחרי חוליד ואת חלם שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי עבר בתר דאוליד ות
חלם ארבע מאה ותלתין שנים ואוליד בן וצנן ועאש בער
דאך ארבע מיה ותלמיך סנה מולך מיהא בן ובנות
ויהי חלם שלשים שנה ויולד את רעו ויהי חלם חלם
שנים ואוליד ות רעו ועאש תלמיך סנה מולך רעו ויהי חלם
אחרי חוליד ואת רעו שלש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות
ויהי חלם בתר דאוליד ות רעו מאה ותשע שנים ואול בן וצנן
ועאש חלם מיה ותלמיך סנן מולך מיהא בנן ובנות
ויהי רעו שלשים שנה ויולד את שרוא ויהי רעו שרוא
ויהי רעו תלמיך ות רעו שנים ואוליד ות שרוא ועאש תלמיך
סנה מולך שרוא ויהי רעו אחרי חוליד ואת שרוא שלש שנים
ומאתים שנה ויולד בנים ובנות ויהי רעו בתר דאוליד ות שרוא
מאתן ותשע שנים ואוליד בן וצנן ועאש בער דאך מיהא בנן

סנה אולר פוהא בען ובנאח
וולד את נחור וזוהי שדא תלתין שני ואולד ית נחור ועאש
תלמית סנה אולר נחור וזוהי שדא אחרי קולי דואת נחור מאת
שנה וולד עלה ובעים ופדא שדא בדר דאולד ית נחור מאת
שני ואולד בען ובען ולמא עאש שדא מות סנה אולר פוהא
בען ובנאח וזוהי נחור תשע ועשרים וולד את תדי
וזיא נחור עשרין ותשע שני ואולד ית תרח ולמא עאש נחור
תסעה ועשרין סנה אולר תרח וזוהי נחור אחרי קולי דואת תרח
תשע עשרה שנה ומאח שנה וולד בעים ובעים וזוהי נחור בדר
דאולד ית תרח מאח ותשע עשרי שני וולד בען ובען ולמא
עאש בערדך מיה ותסעה עשר סנה אולר פוהא בען ובנאח
והזקן ולידא וזוהי תרח שבעים שנה וולד את אברם את נחור
ואת הרן וזיא תרח שבעין שני ואולד ית אברם ית נחור וית
הרן ולמא עאש תרח סבעין סנה אולר אברם ונחור והרן
אולר לוט וזמית הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור
כשדים ומית הרן על אפי תרח אביו בארץ ילדותיה באור
כשדים ומית הרן בחצרה תרח אביו מכלר מולדה פוהא
אברם בנין וזקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי
ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יספה ונסיב
אברם ונחור לחוק נשיך שם את אשת אברם שרי ושם את נחור
מלכה אבא אד מלכה ואבא יספה מתבר אברם ונחור להם
נמא אסם דוגא אברם שרי ואסם דוגא נחור מלכה אבא הרן
אבן מלכה ואבן יספה וזוהי שרי עקרתא אין לה ולד וזוהי שרי
עקרתא לית לה ולד וכאנה שרי באקר ליק להא ולד ויקח
תרח את אברם פנו ואת לוט בן הרן בן פנו ואת שרי כלתא ואת
אברם בן ויצא ואתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויצא

עַד חָרֹן וְשִׁבּוֹ שֵׁם וְזָכַר תִּרְחַת אֲבִרְס בְּרוּה נִית לֹוט בְּרֵהָרְבָּר
 בְּרוּה נִית שְׂרִי לֵל תִּיהֲאֵת אֲבִרְס בְּרוּה וְנִתְקַן עֲמֵהוּן מֵאֹר דְּכֵס
 דְּאִילֵּמִי דֵל לֹאֲרַעַם דְּכַנְעָן וְאֵתוֹ עַד חָרֹן וְנִתְבּוֹתֵמְךָ טֵאֲכֹד
 תִּרְחַת אֲבִרְס אֲבִרְס וְלֹוט אֲבִרְס אֲבִרְס וְשִׂרִי כִנְתָה זֹוֹרֵר
 אֲבִרְס אֲבִרְס וְלֹרְגוֹ מַעֲהָס מִן אֲתוֹן אֲכִסְדֵּאֲנִין לִימְצוֹ אֲבִרְס
 כְּנַעֲנָן בָּגֵאֹן אֲזִרְס וְאֲקֵאֲמוֹתָס וְיִתְקִין יִמֵּי תִרְחַת חֲמִישׁ שְׁטִיס
 וְמֵאֲתִיס שְׁנֵה וְיִמֵּת תִּרְחַת בְּחָרֹךְ וְהָוֹן וְיִמֵּי תִרְחַת מֵתֵאֲרִין וְחֵמִישׁ
 שְׁטִין וְיִמֵּי תִרְחַת בְּחָרֹךְ וְכֵאֲן עֲמֵר תִּרְחַת מִיֵּת שְׁנֵה וְיִמֵּי תִרְחַת בְּחָרֹךְ

קנה פוסקוס קימן בצלאל

וְאֲמִר יְהוָה אֵל אֲבִרְס לֵךְ מֵאֲרִצְךָ וּמִמֹּלְדֶתְךָ וּמִבֵּית אֲבִיךָ
 אֵל הָאֲרִץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ וְאֲמִר יְיָ לֵאמֹר אֲמִירִי לֵךְ מֵאֲרִצְךָ
 וּמִמֹּלְדֶתְךָ וּמִבֵּית אֲבִיךָ לֵאמֹר אֲמִירִי לֵךְ מֵאֲרִצְךָ וּמִמֹּלְדֶתְךָ
 מִן אֲרִצְךָ וּמִמֹּלְדֶתְךָ וּבֵית אֲבִיךָ אֵל אֲרִצְךָ אֲזִי אֲמִירִי וְאֲעִשֶׂךָ לֹאֲרִ
 גְּדוֹל וְאֲבִרְכְּךָ וְאֲגְדֹּלְךָ שְׁמִיךָ וְהִיךָ בְּרַכָּה וְאֲעִבֵּד יְיָ לְעַם סֹגֵר
 וְאֲבִרְכְּךָ וְאֲבִי שְׁמִיךָ וְאֲהִי מִבְּרַךְ וְאֲצַנַע מִנְּךָ אִמָּה כְּבִירָה
 וְאֲבִרְכְּךָ מִן אֲרִצְךָ וְתִכּוֹן מִבְּאֲרִץ וְאֲבִרְכָה מִבְּרַכְיָךְ וּמִקְלִלְךָ
 אֲמִיר וְנִבְרַכְיָךְ כֹּל מִשְׁפָּחָת וְקִרְיָה וְאֲבִרְכְּךָ מִבְּרַכְיָךְ וּמִן
 וּמִלְּטִטְרָאֲנִי וְיִתְבַּרְכוּ בְּרִיכְךָ כֹּל זֶרַע יִתְאֲדַעַם וְאֲצַנַע
 מִבְּאֲרִיךָ וְלֵעַךְ לֵאמֹר וְיִתְבַּרְכְּךָ בְּרַגְמִיעַ עֲשֵׂאֲרִי אֲרִצְךָ
 וְיִלְךָ אֲבִרְס כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֵינוּ יְהוָה וְיִלְךָ אֲתוֹ לֹוט וְאֲבִרְס בֵּן
 חֲמִישׁ שְׁטִיס וְשִׁבְעִיס שְׁנֵה בְּעֵאֲתוֹ מִחֲרִין וְאֲדֵל אֲבִרְס כְּמֵה
 דְּמִלִּל עֲלֵהָ יְיָ וְאֲדֵל עֲמִיָּה לֹוט וְאֲבִרְס בְּרַשׁ בְּעִין וְחֵמִישׁ
 שְׁטִין בְּמִסְקִיָּה מִחֲרִין וְיִתְבַּרְכְּךָ אֲבִרְס כְּמֵה קִלְהָ לֵלָה וְיִתְבַּרְכְּ
 מֵהָ לֹוט וְכֵאֲן אֲבִרְס אֲבִי כְּמֵה וְיִתְבַּרְכְּךָ סֵנָה חֵין לֹרְגוֹ מִן
 חָרֹן וְיִתְקֵן אֲבִרְס אֵת שְׂרִי אֲשֵׁתוֹ וְאֵת לֹוט בְּנֵי אֲחִיו וְאֵת כָּל

רבנשם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויטאו ללכת
 ארצה כנען ויבאו ארצה כנען וידבר אברהם ואל שרי אחותו
 ותלוט בראחיה וית כל קניניה דקנו וית נכסיה דשעבידו
 לאחיה ותה בחרן ונמקו למידל לארעא דכנען ואתו לאר דכנען
 ואלו אברהם שרי זותה ולוט אבן מכור וגמיע אסרו לו ומלכו
 ולכנס לו אכתסכוהא מי חרן ודרגו לימיו איכלד כנען וכו
 איה ויעברא אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
 והכנעני אדבארץ ויעברא אברהם בארעא עד אחר שכם עד
 מישרי מורה וכנעניא בליון בארעא פסאן אברהם איכלד
 מויע נאכלוס ולי מרג ממרא ולכנעניא חניד מי איכלד ויורא
 והוא אל אברהם והאמר לדדעד את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
 ליהוה הנראה אליו ואת עלי יע לאברהם ואת ארץ ארץ
 הדא ונכסיה מדיבחה קדם יע ואת עלי ליהוה תסגלה לה ליה
 וקל לנסכך מעשיהא איכלד וכנע תס מדיבחה ללה אמקלה
 לה ויעתק כנעניא מדיבחה ליהוה וקרא בשם יהוה
 מישרי ויעני מקדם ויבן שם מזבח ליהוה וקרא בשם יהוה
 ואסתלק מתליון לטורא ממדינא לבית אונקיה למשכנה בית
 ממדינא ויעי ממדינא ונכסיה מדיבחה קדם ונכסיה מדיבחה
 אנתקלמק תס אי איכלד מק שרץ בית אונקיה בית אונקיה
 ועי מישרי ונכסיה מדיבחה ללה ליהוה ויעני באסמה יסע
 אברהם הלון ונסוע הנגבה ונכסיה אברהם אדיל ונכסיה ליהוה
 אברהם מן תס ונכסיה כלמא מדיבחה אי איכלד
 והו רעב בארץ וירד אברהם מצר ימה לאר שם כי כד
 חרעב בארץ ויהוה כנעא בארעא ונחת אברהם למצרים לאותות ברא תמן

את

לך רומא

[illegible]

לב לבן

הקרא פרעה לאברהם ויאמר מה עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך
היא וקרא פרעה לאברהם ואמר מה רא עבדך לילמא לא חיות לי ארי
מתוך היא מדעי פרעה באברהם וקרא רא עשית לי לסתברני
אטמא זוגתך למה אמרת מחותני היא ואקח אותה לי לאשה ועושה
הנה אשתך קח וכל לילמא אמרת אחת היא ודבריתיה לי לאתנו
וכען היא מתך דבר ואידל לסתברת היא אחת חתמת את כדתהא
לעבור לי דוגה ולאן הודא זוגתך כדוהא ואמץ ויעז עליו סעיה
אנשים וישלחו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו ויקיף עליו פרעה
גבריו וישלחו ויהי ואת אותה וית כל דליה וסלבה גרעון קומת
בדרקוה ובזוגתה ובגמיע מילה ויעל אברהם ממעדים הוא ואשתו
וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה וסליק אברהם ממעדים הוא ואותה
ועל דליה ולוט עמיה לדוהא ונעז אברהם מן מער חוודוגתה
ובגמיע מילה ולוט מעה איזקבלה ואברהם כבד מאד במקנה כי
בכסף וכדב ואברהם תקיף למדא בבכירה כנסתה וכדבא ואז
עזם גרמא בזמאשיה ולוט ודורב וכלך למסעיו מנגד ועד
בית אל עד המקום אשר היה שם בתחלה בין בית אל ובין הר
ואדל למטל כנזה מד רומא ועד בית אל עבר את רא דנסיח תמן
למשכניה בקד מותא בין בית אל ובין עי ונמצא צימר חלה מק
תבלה ולי בית אל איז מועד ולי כחן תם כבאיה מיזאבהדא
בין בית אל ובין עי אלמקום המדבה אשר עשה שם כדאשנה
ויקרא שם אברהם בשם יהוה לאתר מדבחה דעבד תמן בקד
בקד מיתא געלי תמן אברהם בשמא דע איז מועד למדבחה
צנעה גסא וולא מדעא תם אברהם באסם אלה וגס ללוט התך
את אברהם היה טאן ובקד ואהלים דאן ללוט דאן ליל עס אברהם
היה טאן ותורין ומשכנין ואיזא ללוט לסאיר מעאברהם

כאנגם ובקרוא כיה: ולא נשא אתם הארץ לשבת וחדר כי היה
רבושם רב ולא יכלול שבת יחדיו: ולא סוברה יתהו: ארעא למען
כחרא אריוה קנענהו סג: ולא יכלול למיתב כחרא: ולס יחתמלהא
אבלד אין קימא גמיעא לאן סרוהס כחיר פלס וטיוקואן קימא
גמיעא: וחי ריב בין רעי מקנא אדרס ובין רעי מקנא לוט
והכנעני והכרדיאך יושב בארץ: והות מעותא בין רענבעריוה
דאכרס ובין רען בעריוה דלוט ונענעא ונרדאה בבין יתב
בארעא: פכאט' כעומד בין רעא מאשיה אדרס ובין רעא
מאשיה לוט ולכנא עניך ולכרדין חניך מקומך פילכלר:
ויאמר אדרס אל לוט אל לא ויהי מליצה בינו ובין רעי
ובין רעיך כהעשים אחים אנטנו: ואמר אדרס ללוט לא כמך
תהי מעותא ביני וביןך ובין רעוהי ובין רעוהיך ובין רעוהיך
אברין אחיך אנטנו: חגי קלא אדרס ללוט לא תכון כעומה בינו
וביןך ובין רעוהי ורעוהיך לא תהי קוס דו קאבה: הלא כל הארץ
לכנען הנדך נא מעלי אס השמאל ואימינה ואס הימין ואס
הלא כל ארעא קדמך אנתרש כען מלוותי אס את ליצנא אנת
לדומוא ואס את לדומוא אנת ענך: לא אן גמיעא אבלד בין יריך
אנרדעט אמאיסרה פאחימך ואמאיסרה פאחימך: וישא
לוט את עינו ורא את כל כפר הידיך כי כלך ממשקה לפני שחת
הזה את סרס ואת עמרה כגן חוה כארץ מצרים באכה עער:
ודקף לוט ית עינוה נחזא ית כל מישר ידו אריו כלוה ביד
שקת קדם הכלות ית ית סרס וית עמרה כגן חוה דיג כארעא
דמצרים ממי: לעער: פרע לוט עינא ורא גמיעא מרר
לארדין אן כלל סקי קבל איה לך אלה סרוס ועמרה כגן חוה

לש

כארץ מצר ימותהו זה ארץ ויבחר לו לוי את כל בני חור
 וקע לו מקדש ויפרדו איש מעל אחיו ויבחר ליה ללוי את כל
 מישר ידו ונא ונטל לוי בקר מיתתו ואת כרשיו בקר מולות אחיו
 מאת אשר לוט גמיע מרג לארדן ורחל מן אשרק ואנפרד
 בלא מד ען אחיה אברם יטב בארץ כנען ולוי יטב בערו
 הכר ויאהל עד סדום אברם יתיב בארץ כנען ולוי יתיב
 בקרוי מישרא ויגר עד סדום אברם וקאם מיכלך כנעא
 ולוי וקאם ~~בבדל~~ וכיום לו סדום ואנשי סדום רעים
 וחטאים ליהודי מאד ואנשי סדום בישיב בלמזמורו ותביין
 בגנותהו קדם יצ לחלא ומהל סדום אשראר כא שני ללה גדא
 יהוה אמר אל אברם אחרי הנד לוט מעמו שאמא עיניך ודא
 מן חמקום אשר אתה שם צפונה ונבבה וקדמה וימה ויך אמר
 לאברם בתר דאתגרש לוט לוי מעמיה קחון בעך עינך וחדי
 מן אתרא דאת תכל למעבד בא ולעלא ולוי ודא ודא ולמד נתא וס
 קל ללה לאברם בער בא מאדקה לוט ארבע עינך ואנפרד מן
 למצע ירו אנת תס שמיא וגזבא ושקא וגר בא ביאד
 כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולדדעך עד עולם אדי
 ית כל ארעא דאת חדי לך אתננה ולכנך עד עולם לארעא
 לארץ ולי תראהא לך מעט יהא וכנסלך לי ידד ויטת ויטת
 דדעך בענך הארץ אשר הם יוכל איש למנותאת בער הארץ
 גם דרעך ימנה ואשוי ות כנך קאמיא כנעא דא ודא
 דלית הנשר לגבה למומי ית עברא אן כנך לא יתמנון ואעיי
 נסלך כתרבא לארץ חתיאן ממכאנסאן אקחתי תואב לארץ
 כנסלך איצא יחצא קום התהלך בארץ לארבה ולרחבה כילך
 אתננה קום הליך בארעא לארבה ולפתיה ארזי לך אתננה
 קום אמש מילארץ עדך ועול פאני מעטי כהא ואהר

פי קרא אר

מולו שמי
 מולד אר
 כנעניי

אמרם וישב באלעזר ממירא אשר בחברון ויבן שם מדבך ליהוה
 ויבן אפרס וזאתה ויתבצמו שרי ממירא דבכברון וזכא תמך מירא
 קני' וכייס אפרס וגא ואקאס נ' מרג ממירא ז' ח' חכרא וזכא
 ויהי בימי אמרס למלך שגור
 א' תם מירבחה לכה
 אריון בלך אלסר כדר לעמר מלך עילס ותד על מלך גויס
 וזה בימי אמרס מלכא דשגור אריון מלכא דלסר
 כדר לעמר מלכא דעילס ותד על מלכא דשגור תם כא
 נ' א' א' אמרס מלך א' ש' גור אריון מלך א' סר כדר לעמר מלך
 עילס ותד על מלך א' א' מ' ע' ש' מלכא את ברע מלך קוס
 ואת ברע מלך עמר שגור מלך א' דמה ושגור מלך
 ע' א' ו' מלך בלע היא ע' ע' ע' ק' ד' ע' ב' ע' מלכא
 ד' ק' ו' ע' ברע מלכא ד' ע' מלכא שגור מלכא ד' א' ד' מלכא
 ושגור מלכא ד' ע' א' ו' מלכא ד' ב' ע' היא ע' ע' א' מ' נ' א' מ' נ' א' מ' נ' A
 ח' א' ב' ב' מ' ק' ו' ב' מ' ע' ש' מ' א' ו' ש' מ' א' ו' ש' מ' א' ו' ש' מ' A
 כל אלה ח' ב' ו' א' ל' ע' מ' ק' ח' ש' ד' מ' ה' א' י' מ' ל' ח' כל אלה
 את כ' ע' ש' ל' מ' י' ח' ל' א' ח' א' י' ח' א' י' ח' A
 א' ע' מ' ק' ד' מ' ח' א' ח' ב' ח' א' ח' B
 ע' ב' ו' א' ת' כ' ד' ר' לעמר ו' ש' ל' ש' ע' ש' ג' ע' נ' מ' ל' ד' ת' ר' A
 ע' ק' ש' נ' כ' ל' ח' ו' י' כ' ד' ר' לעמר ו' ת' ל' ע' ק' ש' נ' מ' L
 את ע' ש' ק' נ' א' ע' כ' ד' ר' לעמר ו' י' א' ח' א' ע' ש' ע' ע' A
 ו' א' ח' ר' ע' ש' ש' ע' כ' ד' ר' לעמר ו' מ' ל' כ' מ' א' ש' A
 ו' ח' א' ח' ר' א' י' ע' ע' ש' ת' ק' ר' ע' ו' א' ח' ל' Q
 ח' א' מ' י' ב' ש' ו' ח' Q
 לעמר ו' מ' ל' כ' A' ד' ע' M
 ק' R' S' ו' ת' ח' Q' A' ד' ח' M' ו' ת' A' M' T' D' B' S' Q' R' T' S'
 ו' י' A' T' A' ח' A' T' E' ש' A' ח' K' כ' D' R' לעמר ו' A' M' L' ח' A' T' E'

ד' ב' ב' 3

כ' ז' מ' T'

ח' A' T'

במלך אשר עליו פי עשר דקות קרנים ואדוקים לדין הסוף
ובין לדין פי שור קריתים ואת החרי בהרם שיעור עד לאמר
אשר על המדבר ואת חורא דבטורא דשעיר עד מישר
וארן דממין על מדבא וזאוריין לוי מכלל אשר ולימרג
בארן לוי מן טריק אבריה קושבו ויבאו אל עין מישר
קדש ויבאו את כל שדה העמלקי וגם את הסעני היושב בחצו
תמר ותלכו ואחר למישר פילוג דיטא היא רקסו ומוחא יתכל חקלו
עמלקא ואחר ואת אמורא דיתוב בעיר גדי תם רגעו וגאון ליען
אחכס היא רקס מקתלו כל מן מן ליעאע לעמלקא ואיצא אן
אמורין אמקומין ואתמאן אנכל ויעא מלך סדס ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע הוא עדר ויערכו את
מלכא דעמק השדים ונמק מלכא דסדס ומלכא דעמרה
ומלכא דאדמה ומלכא דצבאים ומלכא דבלע היא עדר וסדס
עמקו קרסא במישר חקליא תם כרג מלס ומלס ומלס
ומלכא דאדמה וזגריא פמא פמא ללחרב ויעמק אסדס את כדר
לעמרה מלך עולם ותר על מלך גוים ואמר כל מלך עמרה
וארין מלך אלסד ארבעה מלכים אתה חמשה ואת כדר
לעמרה מלכא דעולם ותדעל מלכא דעמרה ואמר כל מלכא
דעמרה וארין מלכא דאסר ארבעה מלכים לקבול חמשה
דע כדר לעמרה מלך קדו דתאן ותדעל מלך לאמס ואמר כל
מלך לשינור וארין מלך אסר ארבעה מולוק ללכמס
ועמק השדים בארות בארות חמר וינסו מלך סדס ועמרה
ויכלו שמה והנשאים הרה פסו ומישר חקליא ביר ביה
מסוק חמרה וערקו מלכא דסדס ועמרה ונכלו תמר ודי
ורא שתארו לטורא ערקו ועמק אסדס פמא באר תלכ

חודא כהרבי מלך סדום ועמרה וזעזעו וזעזעו וזעזעו וזעזעו
והחור את כל רכוש סדום ועמרה ואת כל מכלם וזלכו וישבו
במקצת סדום ועמרה וית כל מיכלהון ואכלו ואכרו גמיע
סדום סדום ועמ' וגמיע טעאמהם ומצו וזעזעו את לוט וארת
רכושו בן אחי אברהם וילכו והוא יושב בסדום ויבין וישב
ית לוט ויתקנינה לאחיה דאברהם ואכלו והוא יושב בסדום ואכלו
לוט וסדומה אכן אכן אברהם וזעזעו והן מקיים מיסדום וזעזעו
והגד לאברהם העברי והוא שוכן בארץ ממורא האמורי אחי אשמן
ואחי ענר והם בעלי בריית אברהם ואת אשמן קצא וחזי לאב
עברא והוא שדי במישרי ממורא אמורא אחיה דאשמן
ואחיה דענר ואנן אנט קימיה דאברהם תסמא זלית ואבר
אברהם לעבראני אלו אשכנא ענר והומקיים מימרג ממורא
לאמורי והם דו עהד אברהם וישמע אברהם כי נשבה אחיו
הככה וזעזעו את ילדיו ביותו שמונה עשר ושלש מאות ויזרזו עד דין
ושמע אברהם אדיו אשת אהוה וזרזו ית עולימוה ולידו
ביתיה תלת מאה וחמני עסק וזרזו עד דין וסמא אברהם אן קר
סביקריבה גררנעחאה זמולודין מיבירה תלולת מיה ותמאס
עשר וכלבהם איכאמאס ויחלם עליהם לילה הוא ועברו ויבס
ויזרזם עד חנה אשר משמאל דמשם ואתגליג עליהון לילה
גוא ועברוהו ומחמק וזרזו עד חנה דמע מוטל ליד השן
ותפרק עליהם לילה וזעזעו וקתלוהם וכלבהם איכאמאס
עניסאר דמשק וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו וזר
ורכשו השב וגם את הנשים ואת העם ואת יבית כל קנינא
ואת ית לוט ואחיה וקנינה את יבית ואף ית נשיא וית עמא פאר
גמיע לסור וכלוט קריבה וסדומה וזעזעו וזעזעו וזעזעו

ואקום ויעז מלך סדום לקרוא אחרי שבו מן הכוחות את כדר לעמר
ואת המלכים אשר אתו אל עמלק שוה הוא המלך ונקם מלכא
לקרואו ויהי בטר דתב מלמחיה את כדר לעמר ויהי מלכא דעמר
למי שר מלכא הוא בית דיקא דמלכא וסמך מלך סדום ולקאה
בעד רגועה מן חרב כדר לעמר ולמלך דין מעה לעמך שוה
הו מלכא למלך ומלכא עדין מלך שלם הוועיא לחם ויין והוא
כהן ליל עליון ומלכא עדין מלכא דישלם אפיק לחם והמר
והוא משמיט קדם לעלמה ומלכא עדין מלך לסלם מלכא
לה טעמא ושארמא והוא מאמס לטאיק לעלי והברכה
ואמר ברוך אבדס לאל עליון חנה שמים וארץ ובדכיה
ואמר ברוך אבדס לאל עלמה דקניניה שמיא וארעא וקח
וכון אבדס מבארך לטאיק לעלי מאלך לסמאואת וזאריך
וברוך אל עליון אשר מן עדין בידך ויהי לו מעשר מלכא
וברוך לעלמה דמקד סטאך בידך ויהי בליה חד מן עשרא מל
מבולא ותבארך לטאיק לעלי אסלם אעראך בידך נא עטא
לעשר מן כל שיש ואמר מלך סדום אל אבדס תן הנפש והרמס
קח לך ואמר מלכא דסדום לאבדס הבלי נפש תא וקטנא סב
לך וקח מלך סדום לאבדס אטס ואסדך כדה לך ויאמר
אבדס אל מלך סדום הרי מותי ודיאלי יהוד אל עליון חנה שמים
וארץ ואמר אבדס למלכא דסדום ארימית ידי בללו קוין
לעלמה דקניניה שמיא וארעא אקח לה אל רגועת ידי חלמא
באטאיק לעלי זה לסמאואת וארץ אס מחוט ועד שרוך
נעל ואס אקח מכל אשר לך ולא תאמר מע העשרתי את אבדס
אס מוחוטא ועד ערקת מעטא ואס אקח מכל דלך ולמל
ועמרה אנה עתד ית אבדס מן כיט אי שבע נעל אקאדא

עמר
סדום

דמר

וכאמ

מן גמיע מלך ולא תקול אני אגעת ~~ב~~ בל עדי דקאשר אכלן
 הנעדים וחלק האנשים אשר חללו אתי ענן אש כל וממראם
 יחול חלקם בך מהאכלו עולי מיד וחולק גברא דאדלו עמיה
 ענן אש כל וממראם וקבלון חולקוהו גיר מא אכלוהו אל
 אגלמאן ונטיב זקוס זרין מעה ענרא שכל וממראם הסיאכדו
 נגיבהם: ד

דבריהם אל אפרם במחדה לאמר אל תירא אפרם אנכי יען
 לך שפרך הדבה נסאד: בתר פתגמיה חזין הוה פתגמא דיי
 עם אפרם בנבואה למימה לא תדחל אפרם מימרי לך אגרך
 סגל לחדא בער היה לאמור כאן קול ללה לאפרם בוחיקאילא
 לא תסגיא אפרם אטא תרסך ואגרך עליוס גרא ונאמר אפרם
 אדני יהוה כב תתן לי ואנכי חולך עדידי ופן משק ביתי הוא
 דששק אינדי: ואמר אפרם עליהם מהא תתן לי ואנכי אדני
 דלא ולך ובר פתגמא דדיון דבבית: הוא דמסאחא ליעדי קול
 עליהם יא דבי מא תעטיע ואטא מאץ עמיא ודור קור מנכלי
 הו לי עזר לך משקי: ויאמר אפרם הו לי לא נחתה דרע והנה
 בן ביתי יורש אתי: ואמר אפרם הוא לי לא יהבת ולך והאמר בית
 ירית יתי: פקא אדלס תרזקע נסלא והורא אבן מנדלי ירתי
 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא ירשך דה כיאס אשר יע
 ממעיך הוא ירשיך: והא פתגמא דיי עמיה למימה לא
 ירתכך דין: אהין בך דתכליד: הוא דתניך: פאדא בקול ללה
 לה קאילא לא ירתך האדא לא מן כרג מן עלכך הוא ירתך
 הו צא אהו החוצה ויאמר הכט נא השמימה ופחד הככבים
 מס תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה דרעך ואמין יתיה
 לברא: ואמר אפרם תכיו כעך לשמיא ומני כוכביא מס תכול

למנו יתהוה ואמר ליה כדון יהון בנך יתם אכרזה זיכרה
וקלה לתפס יזקמה וזתמס מחנה לזכוב הל תטון אן
ותחציהא תס קל לה כדא יכון נסך והאמין ביהוה ויתשבה
לו צדקה והימין במימרא דה ויתשבה לדכר מאמן בלל
וחסבה לה חסנה ויאמר אליו אני יהוה אשר הושיא אתך מאור
בשרים לתת לך את האדמה הזאת לרשתה ויאמר להאנני
יניא אפיקתך מאור דכדא למיתן לך את ארעא הזאת למיתת
וקל לה אנה אלה לוי אכרזתך מן אחון אכרזנין לא עטין
הארה אבדך לתחודה ויאמר ותו אהיס במה אדע כי אירשנה
ואמר אהיס במה אדע אחרי אירשתך קל אלהם יא רבי במא
דא מעלם אני מחודה ויאמר אליו קחה לועגלה משולת
ועד משולשת ואיל משולש ותור וגדל ואמר ליה קדיש
קדיש תלזה נעדין תלזה ודכרית לתור ונעדין ודכר
קלה קרסלי עגלא מתלזה ועגלא מתלזה וכבשה מתלזה וס
וש מניח ותור חמס ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך חות
איש בתור לקראת רגלו ואת הצמור לא בחר וקריב קרמזה ית
כל איני וכליג יתהון בשן וההב כלגיא נילג לקביל חבדיה ויתע
עונא לא כלג מקרסא מיט דל וסטררה מיוקאטרהאס געב
כל פטר תלקא באחבה ולטא ירלס וסטררה ויוד העיט על ה
הפגרים וישב אתם אבדם ונחת עונא על פלגא ואתיב יתון
אבדם תס ויע זטאיר מן זאגסאר וחרכהא אבדם מתחוכת
ויהי השמש לבא ותדרמה נלה על אבדם והנה אימא קשיכה
גולה נמלת עליו והות שמשא למיעל ושינתא נמלת ער
אבדם והא אימא קבל פג נמלת עלוהי ולמא כאן עכר מוגיב

לוי

לשמם וקע סבאת עלי אברם כאו אברהם עלמה עזימה קר וקע
 עליה ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ
 לא להם ועבדים וענו אותם ארבע מאות שנה ואמר לאברם מידע
 תידע ארץ צרית יהיה בך בארע לא דלחון ודלחון בך ויעטן יתמן
 ארבע מאה שנים נקרא אברם מעלם עלמאן נסלך וכוון גריבא
 פיבלר לים להם ויסתע בדוטהם ויער בוטהם ארבע מיה קטו וגם את
 חגוי אשר יעבדו דין אנכי ואחריו כן יצאו ברבש גדול ואף ידע
 עמא דלחון בך ודאין אנה וצדד פן יפקון בקטנה סגו ורקוס לא
 יסתכר ומינס איצא מאחכם עליהם ובער דין יכדגן בשר כביר
 ואתה תצא אחריו בשלם תחבר בשויבה טובה ואתה תכניש
 לוח אבהתך בשלם תתקבר בשויבו טוב ואנת תציר לו אבאין
 בסלם ותדון בשויבה צלחה ודור רביעי ישוב חנה כי לא שלם
 עון האמרי עד חנה וידע רביעא יתובון חלכא ארץ לא טלים
 חובא לא מורא עד כעך ולא לזאב ירגע לו הרעא או לם
 יכמל וכן לא מוריון לו זאן ויהי השמש בא ועל טה היה
 והנה תנור עשן ולמיה אש שר עבר בין הגדרים האלה והותש
 שם שא עלת תקבלת הנה והנה תנור דתנן ובעור דא שם ערא בין
 פלגיה הארץ ולמא גאבת לשמם וכאנת אדמה פארא שביה
 בדאן תנור ופלילטאר קד האך בין תלך למטור ביום ההוא פרט
 יהיה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הדאית מנהר
 מצרים עד הנהר הגדל כהר פרט ביזמא הווא תגד יקעס אברם
 קים למי מרלכך אתך ית ארעא הדיא מוכהר מצרים עד נהר
 רבא נהר פרט וני דין ליום עהר אלה מע אברם עהר
 קאילא לנלך מעטו הדיא אכלד מן נהר מצרים לו אנהר אכני

נהר זכרון : את הקניני ואת הקנני ואת הקדמוני : את שלמאי וית
 קנזאי וית קדמוני : אקניני וקנניני וקדמוניני : ואת החזני ואת
 המרזי ואת הרפאים : וית חטאי וית בדלאי וית גבראי : ולחתיני ולחזי
 ולשגעי : ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי : ואת היבוסים
 וית המוראיי וית כנענאי : וית גרגשיאי וית יבוסאי : ולאמוריני ולננאי
 ולגרגשיני וליוסניני : ושרי אשת אברם לזר
 ולזה לו ולזה שפחה מצרית ושמה הגר : ושרי חיות אברם לזר
 ילידות לה : וזכה אמתא מצריתא ושמה הגר : ושרי זוגה אברם
 לסתלי לה וכאן להאמה מצרייה מסמא הגר : ותאמר שרי אר
 אברם הזה נא ערני יהוה מלדתי בן : ואל שפחתי אולי אבנה
 ממנה וישמע אברם לקול שרי : ותאמר שרי לאברם : הא כנעני
 ין מלכ מלך : עול כנען לות אמותי : מא אס אתבני כונה וקביל אברם
 למימר שרי : פקל שרי לאברם הודא קדמונעט אלהמן זולאר
 אדכל לו אחתי : לעליבנא בותי : מסמא מקבל אברם כלום שרי :
 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתי מקץ עשר
 שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם : שיה לו בן
 לזר : ודברת שרי את אברם וית חתר מצריתא חיתתה : מקוח
 עמר שנין למתב אברם בארעא דיכנען : והכת וית לאברם
 בעלה ליה לאתו : תאכד שרי זוגה אברם הגר זמכרייה
 אמרתא בעד עשר סנין מן מקאם אברם כי כלל כנענאן מאע
 סאעטתא אברם דוגמא לתכין לה זוגה : ויבא אל הגר ותהר
 ותרא כי הרבה ותקבל גברתה בעיניה : ואתא ועל לות הגר וערי
 ועריאת וחדת ארי עריאת : וקלת רבונתה בעיניה : מכלל אי
 הגר כחמל לות מלמא ראת אנהא קד חמלת האנת חידתהא ענימא
 חנאמר שרי : אל אברם חממי : עריך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא

כנעני

כִּי חָלָתָהּ וְאָמַר בְּעֵינָיָהּ יִשְׁמַט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאָמַרְתָּ שְׂרֵי לֹא־כֹרֶם
 דִּין לִי עֲלֶיךָ וְגַם יְהִיבִית אֲמֹתַי לָךְ וְחָזַת אֲרִי עַד יֵאָדָה וְקָלִית בְּעֵינֶיךָ
 וְדִין יִהְיֶה בֵּינָם וּבֵינֶךָ וְקָלִית שְׂרֵי לֹא־כֹרֶם עֲלָמִי עֲלֶיךָ אֲנִי אֶעֱטִית
 אֲמֹתַי מִלִּמָּוָה רַאֲתָה אֶתְּהָא קֹדֶם חֲמֹלֶת הֵנִי עֲנֵהָ וְחָכֵם זֶלֶה בֵּינִי
 וּבֵינֶךָ וְיֹאמַר אֵל שְׂרֵי הֵנָּה שִׁפְחָתְךָ בִּידֶךָ עָשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶךָ
 וְתַעֲנֶנּוּהָ שְׂרֵי וְתִכְרַח מִלִּנְיָהּ וְאָמַר אֲכָרֶם לְשְׂרֵי הֵא אֲמֹתַי
 בִּידֶךָ עֲבֹדִי לָהּ דִּתְקִין בְּעֵינֶיךָ וְעֵנִיתָהּ שְׂרֵי וְעָרַקְתָּ מִן קֹדֶם הֵא
 קִי לֵהָא חוּדָא אֲמֹתְךָ בִּידֶךָ אֲכָרֶנּוּ לֵהָא מֵא חֲסֹן עֲנָךְ עֲבֹדְתָהּ
 שְׂרֵי וְחָרַבְתָּ מִן בֵּין יְדֵיהָ וְיִמְצָאָהּ מִלֵּאָךְ יְהוָה עַל עֵין הַמֵּס
 בְּמֹדֶךָ עַל הָעֵין בִּידֶךָ שׂוֹר וְאִשְׁכָּחָה מִלֵּאָכָא דִּין עַל עֵינֶיךָ
 דִּמְיָא בְּמֹדֶכָא עַל עֵינָהּ בְּאֹרְחָא דְחֵלְלָא בְּוֹדְהָא מִלֵּךְ זֶלֶה
 עַל עֵין מֵא דִּילְבְּרִיָּה עַל לַעֲן זֶלֶה בִּי טְרוּק חֵלְלָא וְיֹאמַר הֵא
 שִׁפְחָת שְׂרֵי אִי מִדָּה בָּאת וְאֵנָּה תְּלִיכִי וְתֹאמַר מִנֵּי שְׂרֵי בְּכֹדֶנִי
 אֲנִי בְּרַחֲתִי וְאָמַר הֵא אֲמֹתָא דְשְׂרֵי מִנֵּי אֵת אֲתִיא וְלֹאֲךָ אֲדָר
 אֲזֵלָא וְאָמַרְתָּ מִן קֹדֶם שְׂרֵי רַבּוֹתִי אֲנִי עֲרַקָא קִי לֵא הֵא אֲמֹת
 שְׂרֵי מִן אֵין גִּית וְלֹא אֵין תְּמִלִי קָלִית מִן בֵּין יְדֵי שְׂרֵי סִידְרֵי
 אֲנִי הֵאֲדָרָה וְיֹאמַר לֵה מִלֵּאָךְ יְהוָה שׂוֹבִי אֵל גְּבוּרָתְךָ וְהַתְּעַנֵּי תַחַת
 יְדֵיךָ וְיֹאמַר לֵה מִלֵּאָכָא דִּין תֹּשִׁי לֹת רַבּוֹתֶיךָ וְאִשְׁתַּעֲבִידִי תַחֲוֹת
 יְדֵיךָ קִי לֵהָא מִלֵּךְ זֶלֶה אֲדָרְגֵנִי אִי סִידְרָתְךָ וְאִשְׁתַּבְּדִי תַחַת יְדֵיךָ
 וְיֹאמַר לֵה מִלֵּאָךְ כִּדְוָה הִדְבָּה אֲדָרְבָּה אֵת דְּרַעֲךָ וְלֹא יִסְפָּד מִרְבִּי וְיֹא
 וְיֹאמַר לֵה מִלֵּאָכָא דִּין אִסְתָּאֵה אִסְתָּאֵה יֵת בְּכֵי וְלֹא יִתְמַנּוּן מִסְתָּא
 תִּסְקִי זֶהָא זֶלֶה לֹא־כֵתֵרֵן נִסְכְּךָ חֲתִי לֹא־יִחַצֵּא מִן זִכְרֹךָ וְיֹאמַר
 לֵה מִלֵּאָךְ יְהוָה הֵנָּה חֲדָה וְיִלְדִית בֵּין וְקָרָאת שְׂמוֹ וְשִׁמְ עַל כִּי שְׂמֵעַ
 יְהוָה אֵל עֲבִיךָ וְיֹאמַר לֵה מִלֵּאָכָא דִּין הֵא אֵת מַעֲדִיָּא וְתִלְדִּין

735

בר ויתלכך ותקדן שמה ישמעאל ארץ קבילתך כלותיך וחס קרן
להא הודא אנת האמל מתלדיך אבט ותסמיה אסמא עיל אר קמע
לזה לצעמך והוא יהיה ברא ארס ידו בכל ויד כל בו ועל פני
כל אחיו ישכון והוא יהי מדוד באנשא והוא יהי צדיק לכולהו והן
אנשא יהוה צדיק ויהי ועל אפי כל החוה ישרי יהו כון וחטויא מן
אנשא יהו ככל ויד לכל מה נבחרה גמיע אמותה יסכן ותקדן
בס יהוה הדבר אליה אלה אל ראי כי אמרה דגס הלס ראיתי אחרי
ראי ועל אמת נשמה דע דא תמלל עמה אר אמת אמת הוא אלה קד
כולא אר אמת דהן אמת שריות חזיג צור דא תגל לוי פסמה
אסס לזה אמת גילהא אנת אסאך אטער לאנהא קלות אמת דאית
הנא וזממתך בער הווא אשקא על כן קדא לצור באר לחי ראוי
הנה ביק קדש ובין ברד על סין קדא לצור ברא דמלך קדא
אמת קד עלה הא הווא בין דקס ובין חגרא לידן סמית אכיד ביד
אחי אטער הווא הווא בין דקס ובין ברד ותלד הגר לאברהם בין
ויהא אברהם שם בנו אשר ולדה הגר ישמעאל וילדת הגר לאברהם
בר וקרא אברהם שם ברוה דילדת הגר ישמעאל וחס ולדת הגר
לאברהם אבנא פסמה אברהם אבנא לוי ולדתה הגר ישמעאל ואברהם
בן שמונים שנה נשש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברהם
ואברהם בר תמנע נשיות שנין ביד ילדת הגר ית ישמעאל לאברהם
וכאן אב אבן סתוב סנה חן ולדת הגר אסמא עיל לאברהם
ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים קדא
יהוה אל אברהם ואמר אליו הנה אל שרית הנה תלך לבני והיה תמים
והנה אברהם בר תשעים ותשע שנים ואותה לוי ית לאברהם ואמר לוי
הנה אל שרית פלח קדמי והו שלים פלמא ארא אברט אבן תמנע

מנח

מנח

ותסעיך סנה תגלה לה אלה וקאלה אנא לטאוק לנאני אסלך מי טאעתי
 וכן יצחיקא והתנה בריתי ביני ובינך ואברהם אתך במאד מאד ואהיה
 קימי בינך ובינך ואסעי יתך לחדא לחדא ואגעל עבדך ביני ובינך
 ואכבודך גרא גרא ויפל אברם על וידבר אתו אלהים לאמר ונעל
 אברם על אמוהו וליל עמוהו יק לימוד פוקע אברם על ויהיה
 וכאטבה אלה קמי לא אענה בריתי אתך והיו לאלה המון גוים
 אלהא אדר קימי עמך ותהו לאב סג עממי והאנא מאעל
 עהדי כנען נתכון אבא גמחור אאמס ולא יקרא עוד את שמך
 אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתך ולא יתקרי עוד
 ות שמך אברם והיה שמך אברהם אלה לאב סג עממי והבתך נל
 יסמא אי לא אסמך אברם ויכון אסמך אברהם לאני געלתיך אבא
 גמחור אאמס והתנה אתך במאד מאד ונתתך לגוים ומלכים
 מלכותך ונאן ואניש יתך לחדא לחדא ואתניך לכינשך ומלכי
 דש לטון בעמסתיא מכך ונקון ואנמיך גרא גרא ואגעל מנח
 אאמס ומלך מנח יכרגון והקימותי את בריתי ביני ובינך וביני
 דר עד אחרך לדרתם לברות עולם להיות לך לאלהים ולקדך עד
 אחרך ואקים ותקיימי בין מימרי ובינך ובינך בתוך לדיהון
 לקום עולם מהו לך לאלה ולבנך בתוך ואתכת עהדי ביני ובינך
 ונסלך בערך לאגאלהם עהר זהרר לאכון לך אהא ולנסלך בערך
 ונתתי לך ולדר עד אחרך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען
 לאחדת עולם והיותי להם לאלהים ואותן לך ולבנך בתוך יתאון
 תותבותך ית כל ארעא דכנען לאחסנת עולם גוהו להון לאלה
 ואעטיך ונסלך בערך בלך סכטאך גמיע בלך כנענא חוז זהרר
 ואכן לזוס אהא ויאמר אלהים אלה אברהם ואתה את בריתי

תשמר אותה וזרעך אחריו לדורות ואמרתי לאברהם ואותו קימו
 תמראת ובכך בדרך לדריהון תם קז זלה לה אחנץ עהדי אג
 ונסלך בערך לאגלהם זאת בריתי אשר תשמר ביני וביניכם
 וביני דרעך אחריו המול לבס כל דבר דין קימו דתו טרונן בין מ
 מימרי וביני כון מגדר לכון כל דכורא ויהדי עהדי זלי תחנלנו
 ביטוביכם ונסלך בערך יכתת מונכס כל דגל ונמלתם את
 בשר עד לתכחית לאות ברית ביטוביכם ותגדרות כמרא
 דעורלת כון ותהי לאת קים בין מימרי וביני כון ואזא תכתנו
 אקלנה מן אבראכם תכין עלאמה אהר ביטוביכם וכן שחנת
 ימים וחול לבס כל דבר בריתכם יליד בית ומונת כק מכם בן נכר
 אשר לא מדר עך הוא ונדר תמנע יומי גדר לכון כל דכורא ליו
 ביתא וזבי פסמא מכלבד עממי דלא מוכן הוא ונדר תמניא ימין
 ואכן חמיאס יכתת כל דגל מעבס לאגלהם אמוכור מימנאד לבס
 ואמשתרא בתמן מן כל גריב זלי לים הומון נסלך המול ימול ויגיד
 ביתך ומונת כמקד והיתה בריתי בבשרכם לבדית עולם מגדר וגדר
 יליד ביתך וזבי כמקד ויהי קימו בבשרכון לקים עולם ואד כתאנד
 יכתן אמוכור מי ביתך ואמשתרא כך בתמן כון עהדי מי אבראכם
 עהר אהר ועל דבר אשר לא ימול את בשר עדלת ונכרתה
 הנש ההיא מעמיה את ברית הקר ועדל דכורא דלא יגדר
 בשרא דעורלתיה ונשתניי אנשא ההוא מן עמיה ית קימו מש
 ואיגל אקלך לא יכתן אקלמה מן בדנה ינקטע מן קומח למא
 מסך עהדי
 אל אברהם שדי אשתך לא תקדא את שמה שדי כי שדה שמה
 ואמר כי לאברהם שדי אשתך לא תקדי ית שמה שדי אר
 שדה שמה תם קז מלה לאברהם שדי זוגתך לא תם מיהא שדי

וכן
 דגל

דגל

ויאמר להם

ממנה
יהי

כל אסמא שדה ופרכתי אותה וגם נטתי ממנה לך בן וכדכתיב
היה לה לגווס ומלכי עמיס יהיו ואכרבעו ואתי מנהלך כד ואכרבע
ותה לנשק מלכין דשליטין בעממיה מנה יהיו נאטא בארץ ניהא
וארד חן מנהא ואבארך פיה ויך מנהא אמה ומלוק לשעוב מנהא
יכרגון ויהל אכרעס בכל פער ויכחק ויאמר כלבא הלבן מנהא שנה
ונלך ואס שנה הכת ושעיס שנה תלך ונכל אכרעס בכל אמהי ע
חור ואמר בליכיה הלכר מנהא שטי יהי ולך ואס שנה הכת
תשעין שטי תלך ומוקא אכרעס בכלי ומה פלחך וקל פני נקד
הל אבן מיה סנה יולך אוסרה אכנה תשעין סנה תלך ויאמר
אכרעס אל האלויס לוי שמעאל יהיה למנך ואמר אכרעס קנין
לוי שמעאל ותקוים קדמך נקח אכרעס ללך לית אסמא אכרעס
יהיה צידך ויאמר אלויס אכרעס שרה אשתך ולדת לך
וקראת את שמוי צחק והקימותי את בריתי אתך לכרית עולם
לדעון אחריו ואמר יהי בקושטא שרה אשתך תלד לך בנות
ותקוים ותשמייה יכחק ואקוים ות קימי עמייה לקוים עולם לבנה
בתיה קאללה לכך שרה זוגתך קתלך לך אבטא ותשמייה יכחק
ואתבת עהדי מענה עהדי ידודר כאמיה וכלי שמעאל שמעתך
הנה פרכתי ואתו והנרתי אתו והרבותי אתו במאד מאד שטי
עשר כשימים וילד ותתיך לגוי גדול ועל ישמעאל קבלית
עלך אתך הא ברכית יתיה ואנשית יתיה ואסגיתי יתיה לחדא לך
תרי עשר רבד בין וליד ואתניטה לעס קי וניאסמא עיל קי
שכנתך האטא מבארך פיה ואנמיה ואכתרה דאגרא ואתע עשר
שרתא וילך ואגעל ממנה חמה עליה ואת בריתי אקוים את
יכחק אשר תלך לך שרה למנעך הדה בשנה האחרת וית
קימי אקוים עס יכחק ותלד לך שרה לקמטא האדא בשנת

אחרתהא ועודי אתבנתה מעי לאח את תלדורך שרה פומחל
תאדי לקות מקיסטר זקאכלה ויכל לידבר אתו ועל אל היס
מלכו אברהם וישעיו מלמלאה עמיה ואסמלק יקדא דין. כ
מע פוהי דאברהם סלמא פרג מן מכאטבתה ארתתע נור לכה
גן אברהמים ויקח אברהם אתו ישמעאל בנו ואת כל ילדיו
ביתו ואת כל מקנת דמון כל דכר באנשי בית אברהם וימל את
בשר ערלתם כעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים וידבר
אברהם ית ישמעאל ברה וית כל ילדיו ביתו כל דכורא באנשי ו
בית אברהם וגדד ית בסרא דעורלתהו. בכר יומא דדין כמא חלל
עמיה ית. כאכד אברהמים אסמאעיל אבנה וגמיע למוולדין פי
מנזלה ולמשותראיין בתמן כל רגל מן אהל בית אברהם פכח
זקלכה מן אברהמים פי דאת דלך ליום כמא אמרה לכה ואברהם
בן תשעים ותשע שנה בחמולו בשר עללתו ואברהם בן ש
תש עין ותשע שטן. כד גדר בסרא דעורלתיות וכאן אברהם
אבן תשעה ותשעין שנה חין כתן זקלכה מן בונה וישמעאל בנו
בן שלש עשרה שנה בחמולו בשר עללתו וישמעאל ברה בן
תלת עשרי שטן. כד גדר בסרא דעורלתיה וכאן אסמאעיל אבנה
יג שנה חין כתן זקלכה מן בונה כעצם היום הזה נימול אברהם
והשמעאל בנו בכר יומא דדין ויתגדר אברהם וישמעאל ברה
פי דאת דלך ליום אכתתן אברהמים ואסמאעיל אבנה וכל אנשי
ביתו וילדיו בית ומקנת כסך מאת בן נכד נימולו אתו וכל אנשי
ביתו וילדיו ביתא ודכינו כסכא מן כע עממא דגדדו עמיה
וכל רגל מן מנזלה למוולד פי ביתה ולמשותרא בתמן מן כל

דבית
דיתכל
כסות

את

ות

וידא אליו יהוה באלע ממרא והוא יושב פתח האהל כחם היום
 ואת גלי ליה יק. במי שרי ממרא והוא יתיב בתרע מטבת במי
 ונמא פתגלמ לה אלה בי מרג ממרא ומוגזס עלי כאב לכבד
 ענר חמא לנהאר. וישא עינו וירא והנה שלשה אנשים נלבים
 עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחוואר עה. וחדא וחד
 תלתה גדין קימין עלוהו וחדא וחדא לקדמותהון מתרע משכנא
 וסגין עלמר עה. תס דכע עיטור כנצר טארם בתלאתה נטר וקון
 אממאח חוצר ונקחאם סג כאב לכבד וסגד בלי ארץ. ויאמר
 אדנאם טא מלאתי הן בעינך אל תעבר מעל עבדך. ואמר יי
 אס כענ משיכחית דחמין בעינך לא כענ תעבר מעל עבדך. קר
 יא ולי אלה אן ומרת חלמא עבדך ולא תגוד ען עבדך. וקח טא מעט
 מים ורחלן דגלי כס והשעבן תחת העץ. וסבון כענ עניר מייא. ע
 ואסחן דגלי כון. ודסתמין תחותי לנא. וקדים לכס קלילה מן אמו
 ואגסלן ארגלכס ואסתנוד תחת לשארי. ואקחא פת לחס וסעד
 לבכס אחר תעברו כי על פן עבדתם על עבדכס ויאמרן כן תעשה
 באשר דבדדנו. ואספ פתא דלחמא וסעודו לבכון בחר כן תעבדו
 אדנא על עבדתון על עבד כון. ואמרן כדון סעבדך דמא דמא
 דמא ללחא. ואקדים כסרה מן אכדז ואסנודו קלובכס בעד דאך
 תמנץ מאכס על דאן מדרתס בעבדכס קלוא צטב כמא קל
 דמדר אבדהס האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאי
 כס. וקח סלס לנשי ועשי עוגות. ואמחי אבדלס. לות שדה ואמר
 אומא. תלת קואן קמחא קולתא. לנשי ועבדי גדין. טארע

אברהמים ואלכנא יסדה וקל אסר עי בתלמי אמואע מן
דחיק סמך מעגה ואבעיר מלי לא ואל הכחד רץ אברהם
היה בן בקר רך וטוב ויונן אל הנער וימחר לעשות אתו ולבית
תולדיהם אברהם ונסיב ברתו רביך וטב ויהי עליו מלא ואחיו למע
למעבד ויהי ולי זמן לבקר ואמר אברהמים ואכל עגל
רביא טיבא ודנעה ויאמנה ואסתעגלה מיאכלתה ויקר
חמאה וחלכ ובן הבקר אשר עשה ויתן לבניהם והוא עמד
עליהם תחת העץ ויאכלו ונסיב שמך וכלב ובן תור דעבד
יהי קדמיהון והוא משמיוש ער ואון תחות אילט ואכלו וט
אכל סמנה ולבנה ולעגל וליאעלחה וגעל דרך בין אידהס והוא
ואקף חמאמהס תחות לשגרה פאכלו ויאמרו אליו היה שרה
אשתך ויאמר הנה פאכל ויאמרו ליהאן שרה אשתך ואמר
הא כמישכטא וחסלו לה אק סרה זוגתך קל הודא חייני לכבא
והאמר טוב אשוב אליך בעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה
שמעה פתח האהל והוא אחריו ואמר מתב אנתב לותך בעד
דחתוך קימיה והא ברא לשרה אשתך ושרה שמעה בתרע
משכטא והוא אחוריה קל סארגע לך מי מול הארא
וקת מק קאכל ויכון אבן לסרה זוגתך וסרה תסמוע ענד
באב אלכנא והו וראה ואברהם ושרה דקנט טאים פיימי
חדל להיות לשרה אידה כנשים ואברהם ושרה סיב עלו
דיומיק סמך מלמיהו לשרה אידה כנשאה ואברהמים וסרה
קד שאמא וטעמא מי אקני ואנתהא יכון לסרה קביל כנשא
והצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי ערירה
וארני דון ותיבת שרה במעבהא למימא ברת דקי ביד
תהי לי ערירימא ולבני סיב פלחית מי נמשהא קאי לא בער

מן בלות דיי וסורי קד שאך וואמר יהוה אל אברהם למה קד
צחקך שדה לאמר האף אמנם אולד ואני זקנתי וואמר יי לאברהם
למה דנך חייבת שדה למימר הבקו שטא אולד ואנא סיבות
פקד ללד לאברהמים לם צחבת שדה קאילא איקניא אולד
ואנא קד שבות והולא מיהוה דכד כמועד אשוב אליך בעת
חיה ול שדה בן היות כפא מק קיל מתגמלא לזמן אונב לוותך
כעידן דאיתון קימין ול שדה בך ואיכטא ען ללה אמר ללוותך
ארגע אליך ול שדה אבן ותפחש שדה לאמר לא צחקת
כיידאך וואמר לא כי צחקת וכדייבת שדה למימר לא חייבת
ארי דחילת וואמר לא ברם חייבת פאגחדת שדה קאילא לם
אצחקך אד לאמת פקד לא בל קד צחבת ויקומו משם האנשים
וישקומו על פני סדום ואברהם הולך עמם לשלחם וקמר
מתמך בצד יא ואשתכיאן על אפי סדום ואברהם אדיל עמיהון
לא לאויהון אס קאס אקום מן חם ואשרצו קבאלה ואברהם
מלי מעלהם לישעי עדם ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה ויהי אמר המכסה את מאברהם דאנא עבדי
פקד ללה אלמיאמר מן אברהמים מא אנה צאנעה ואברהם
היויה לגוי גדול ועצום וכברכו בוכל גוי הארץ ואברהם
מחזה יהוה לעם סג ותקיף ויתברכו בדי ליה כל עממי ארע
ואברהמים קטעון מנה אמה כבירה ויתבארך בה גמיע אמס
לארץ כייד עתון למענן אשר יבוא את בני ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למענן הבא יהוה
על אברהם את אשר דבר ע ליו איי גלי קדמא בדי לו ונקוד
יתכחדי וית אנט בייניה בתרוהי ויטרוך אורחן דתקנך קיי
למעבד צדקתא ודינא בדיה דיינותי על אברהם וזליל

עמיה : ואנך מעלים באנה סיחור בניה וזה בערה מוחצץ טריק
לה ליעמלו בזערי וחסם לקבל אמי לה לאברהם גמא
ועדה : ויאמר יהוה זעקת קדוש ועמיה כי רבה וחטאתם כי
כברה מאד : ואמר יי קבילת קדוש ועמיה ארי קאות וחוב
וחובתהון ארי תקיפת לחרא : תסיד לה עראך קדוש ועמיה
כתר וכטייתתם קדוש עמיה גמא : ארדה לא וארדה הבצעתה
הטאה ארי עשו כלה ואם לא ארדה : אתגלי כעך וארדה :
התקבילתהון דעלא לקימי עברו מעבד עמיהון גמיה ואם
לא תיבין ואם תיבין לא תפריע : אורד אמרא מוגלא ואנכר
אכערא להם לזל לי : יענב מלתהם אולה : ויננו משם ה
האנשים וילכו קדימה ואברהם עורנו עמר לפני יהוה : ואנחנו
מתנן גברא ואחלו לסדוס ואברהם עבד כעך משכמיש
בעלו קיע : תסולו לקום מק תס ומלו לי קדוס ואברהם עדה
ואמר בין ידי לה : ויאמר אברהם ואמר האך תסמה צדיק עם
רשע : וקריב אברהם ואמר הברגז תשיני : דבאה עם חייא :
מתקדם אברהם ומא איקנא תסין לעזק מע לטחא אולי
יש חמשים צדיקים בתוך העיר האך תסמה וכל תשע למקום
למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה : מא אם אית חמשים
דכאין בגו קרתא הברגז תשיני ולא תשצוק לא תרדא כד
חמשים דכאין דבגה : לעל יוגר כמסין עזק מתלה מי אנל
אי קינא תסיהם ולא תסמח ענהם לקבל לכמסין לעזק
לוי סימא בינחם : חלילה לך מעשיות כדכד חדה להמיה
צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השמע כל
האדן לא יעשה משפט : קוש טא אינו רינך למעבד
כענמיה חדין לשיצאה דבאה עם חייבא : והי דבאה כחייבא

קושיט אנון דינך הדין כל אדעתה בדם יעבדך דינא אמת תענען
 מותל תדא לאמר אן תהלך לעאלח כמע לטולח כין לעלכטאלח
 אנת מעבדא מחכאם גמיע לעלם לאי עמל בלחכס ויאמר יהוה
 אס אמעא בסדום חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
 הדקום בעבולם ואמר יי אס אשכח בסדום חמשיך קבאין
 בגו קדמא ואש בוק לכל אתרא בדילחון פקל אלה אן וגדת פו
 סדום למחין עלהא פומא ביניהם צמחת עין גמיע אהל למוצע
 פו סככהם ויעקב ברהם ויאמר הנה נא הוצלתי לדודך אל יהוה
 ואנכי עבד ואמר ואתיב אברהם ואמר הא כען מקבית למלך
 למללא קיש ואנכי עבד וקטם טאגא אברהם וקל הורא
 קראמנפת טלכלאס ידיי ללה ואנא תראב ורמאך אולי
 יתקרון חמשים הצדיקים חמשה התשית בחמשה את כל
 העיר ויאמר לא אש חית אס אמעא שם ארבעים וחמשה
 מלא אס יתקרון חמשיך דכאין חמשה התחביל בחמשה יתר
 כל קדמא ואמר לא אחביא אס אשכח תמך ארבעין וחמשה
 לעל ינקעון לכמחין כמסה אתהלך בסכב לכמסה גמיע אלוך
 קללא אהלך אן וגדת תם למסה וארבעין ויוסף עוד לדוד
 אולי ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא מעשה
 בעבדך הארבעים ואנסוף עוד למללא עמיה ואמר מלא אס
 ישתכחון תמך ארבעין ויאמר לא מעבדך גמיע אן בדיכל
 ארבעין ועאוד כלמח וקל לעל יוגד אס ארבעין קל לא
 מענע בסכב לארבעין ויאמר אל נא יחד לאדע ואדע ברה
 אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא מעשה אס אמעא
 שם שלשים ויאמר לא כען יתקף רוגא דש ואמליל ממת
 אס ישתכחון תמך תלתי ויאמר לא מעבדך גמיע אס אשכח

תמך תלחץ : ק' ללא יעצב בך דיי' אלהיך את כלם לעל יוגד תם ל
ק' ללא מעבדך מן וגדלת : ויאמר הנה נא הוא אלהיך לדבר אל
יהוה אלהי ימצאון שם עשירים ויאמר לא אשחית כעבור
העשירים : ואמר והאפני אסגתי למלכא קיי מא' אס' שתכחון
תמך עשריך ואמר לא אחביל בדין עשריך : ק' זהו דא קד' א'
אמעות מ' לכלאם ביי' דיי' אלה לעל יוגד תם עשריך ק' ללא
אהלכום בסבב עשריך : ויאמר אל נא יחד לאדני ואדני ברה
אך הנעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית כעבור
העשרה : ואמר לא כעך יתקן רגלך דיי' ואמליל ברם דיי' מא'
מא' אס' שתכחון תמך עשרה ואמר לא אחביל בדין עשרה
ק' ללא יעצב בך דיי' אלה חתי את כלם האדה אמר פקט
לעל יוגד תם עשריך ק' ללא אהלכום בסבב עשרה : ואלך
הנה כאשר כלך לדבר אל אברהם ואברהם שם למסומן :
ואסתלק ויקרא דיי' כד שנינו למללא שם אברהם ואברהם
תב לאתריה : וארתע נור אלה כמא רג' מן כלאם אברהם
ואברהם רגע י' מוצעה : ויבאו שני המלאכים קדמה בערב
לוט וישב בשער סדום וידא לוט ויקם לקראתם וישתחוו
המים ארצה ועלו ודברו מלאכיאל לסדום ברמשה וכלו
יתב בתרעא דסדום ואלה לוט וקם לסדמו ותהון וסגיד ער
אמרו על ארעא : תם דכל אמלכאן י' סדום וקת עשי ולוט
גזק עלו במזבא כלמא ראהם חאצר תלקאדם וסגד עלו
עלי ארע' : ואמר הנה לא קחו אדני סורו נא אל בית עבדכם
ולינו ודחצ' דגלי' בם והשכמתם והלכתם לדרכם ויאמר לא
פי ברחוב נלן : ואמר בבטן כעך רבוע אורו כעך לבית עבדכון
לבוט ואסחון רגליכון ותקדמון ותה כעך לאדני חק ואמר לא

וְהָיוּ בְּחֻבֵּי נְבִית יְהוֹאָקִידִי מִלֵּא אֵל בֵּית עֲבָדֵיכֶם וּבֵיתָם
 וְאֶלְכָּה אֶחָד לְכֶמָּה וְתִלְכָּה וְתִמְצִינָה מִיִּטְרִיקָה קָלָה לֹא אֵל
 נְבִית מִי אֶרֶץ חֶבֶן יִצְעֹר עִם מֵאֹד וְיִסְוֹר וְאֶלֶיךָ יִבְאֹה אֵל בִּירְחוֹ
 וְיִעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וְיַדְרֹת אֶמֶת וְיִמְכְּלוּ וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן לִתְהַלֵּךְ וְיִזְוֹ
 לְאוֹתוֹתָיו לְכִיתִיהָ וְעַבְדֵּי לַהוֹן מִשְׁתִּיא וְנִטְוִי אֶמֶת לַהוֹן וְיִדְבְּלוּ
 חֲתִי־הָעֲלִיחִים עֲמָלָה זִיה וְיִלְכָּה מִכְלָה מַעֲנֶה לָהֶם מִגְלָסָה
 וְיִכְסֶּה בְּטִירָה מִמְּכֹרִי טָרֵם יִשְׁכְּבוּ וְהִנֵּשִׁי הַעִיר אֲנִשִּׁי סְדוּם
 כְּעֶזֶב עַל הַבָּיִת מִנְעֵר וְעַד דָּחֵק כָּל הָעָם מִקְרָה עַד לֹא שִׁנִּיבוּ
 וְאֲנִשִּׁי קִדְמָה אֲנִשִּׁי סְדוּם אֲקִיפוּ עַל בֵּיתָם מִיִּטְרִיקָה וְעַד קָמָה
 כָּל עַמָּה מִסּוּפִיהָ קָבַל אֶת־נִצְגָעוֹ מֵאִדָּה בִּאֵהֶם אֶקְדִּיָּה אֶהֱלֵךְ
 סְדוּם קָרִיב־חֲטוֹן עַל־י אֶבֶת מִן חֲדָת לִישִׁיךְ גְּמִיעַ אֶקוּם אֶלֶי
 מִכִּתְיָתָהּ וְיִקְרָאוּ אֵל לֹט וְיִמְלֹךְ לוֹ אֵלֶּה הָאֲנִשִּׁים אֲשֶׁר
 בָּאוּ אֶל־יָד הַלֵּלֶה הַנִּרְבִּיחִים אֲמִינוּ וְנִדְעָה אֶתֶם וְקָדוּ לָלוֹט וְהִמְנִי
 לִיהֶם אֶבְרִיא וְהִתִּי לִהֶם כְּלִילֵי אֶתְקֵנוֹ לִוְתִּי וְנִדְעָה וְיִתְהַלֵּךְ
 מִדְּעוֹ לָלוֹט וְקָלוֹהֶם אֶת־אֶקוּם אֶלֶי דִּכְלוֹן אֶת־לִי אֶלֶיָּה מִלְּרֹגֶה
 לִינָה חֲתִי מִנְּאֻקָּהֶם וְיִצֵּא אֶל־הֶם לֹט הַפְּתוּחָה וְהַדְלָת סָגֹר
 אֶחֱדִיךָ וְנִמְקֵן לִוְתֵּהוּ לֹט לִתְרַעֲמָה וְיִשָּׂא אֶחָד בְּתִירוֹתָי פִּכְרָה
 זִיהֶם לֹט לִי אֶבֶב וְאֶמְלֹךְ לִמְבִּרָאע וְרִאָה וְיִחַמְדֵּה אֵל נָתַן
 אֶחֱדִי תִרְעֵן וְאֶמְלֹךְ בְּעֵינָי כְּעֵן אֶחָד לֹא עֲבָדָה וְקָלִי אֶמְכֹּר
 לֹא תִסּוּ אֶהֱמָה וְהִנֵּה לֹא לִי שְׁתִּי בְּנוֹת אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ אִישׁ
 מִן־יִרְאָה נֹא אֶתְהֵן אֶל־יִכְסֵּם וְעִשָּׂו לִהֵן כְּטוֹב בְּעִינֵיכֶם דֶּק לֹאנִי
 לֹאנִשִּׁים הָאֵם אֵל תַּעֲשִׂיכִי עַל בָּאֹת בִּלְכִי קִדְמִי וְהִנֵּה כְּעֵן לוֹ
 תִּתְהַלֵּךְ בְּנִי דִלֹא יִדְעוּנִי גְּבִירִי אֶתְקֵן כְּעֵן וְהִתִּי לִוְתֵּהוּ וְעִדְיָיו
 לַהוֹן כִּדְרִי תִקֵּן בְּעֵינָיו לַחֹדֶר לְגִבְרִיא הָאֵת לֹא תַעֲבֹדוּן מִדְּעֵם
 מִדְּי עַל־כֵּן עַל־כֵּן לֹא שְׁדִיחִי וְהִנֵּה לִי אֶמְכֹּר לֹא יִעֲרָמָה

א-א

ד-ב

רגלם אכרה והוא יבס ואענעו לא חסן ענדרם עבד ברוח לא
 לא תענעו שייא לאנדרם דכלו תחת צלל שקמי ויאמרין גש הלוא
 ויאמרין האחד לא לגוד וישפט שפט עתה נדעלך מחס ויפערין
 באיש בלוט מחדר וגשן לשבר הדלת ואמרין קרב להלאה
 ואמרין חד אתה לאותות בא וגא דאיך דינא בעין נלאיש כך
 מדי להון ואתיקיפו בגרמא בלוט לחריא וקריכו למגבר דשא
 פקולות קרים יותם קולו אחד גא ליסב מבעבא צאד לי חכם
 עלינא ואין נסי לך מסתר מניהם ואלחו עלי לוט גרא ותקרימו
 ליכסרו למצאע וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט
 אליהם הבית ואת הדלת סגלו ואנשי טאגדא ית ידיו ואמרו
 ית לוט לות הון לביתא וית דשא אחד פמד לקוס צדירות ואמרו
 לוט יהם לי לבית ואמרו למצאע ואת האנשים אשר מתוך
 הבית הלו בעגורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח וית
 גביא דבתרע ביתא כחו בשבר דאיה מצעידא ועד דלא
 ולאו לאשכחא תרעא ולקוס דין כסא לבית צדירות
 בלאעשא מן שאב לי שייך מעגזו עמוהר אטא ויאמרו
 האנשים אל לוט עוד מיכל מה חותך ובעך ובנתיך וכל אשר
 לך בעיור הוצא מן המקום ואמרין גביא ללוט עוד מה לך
 הכא חתנא ובנך ובטעך וכל דלך בקר תא מפין מן אתרא וקול
 לקוס ללוט איצא מדרג מא לך ההוא מן צהר ובנך ובנאתך
 וגמיע מאכך ויזקריה אכרהם מן הארא אמוצע כימ
 ממשחיתים אנהנו את המקום הזה כי גדלו מעבתם אדיר
 בני יהודה וישלחו יהודה לשחתה אדירי מככלין ית אתרא
 הארא אדירי סגראת קי לטוון קי ושלחנה יג לחבלתה לאט
 מהלכין הארא אמוצע לטא ענד צראתם בקי ידיו אלה בעת

כלות

ג

בנא לנהלכרם ויבא לוט וידבר אל חתניו לחתניו ויהאמר
קולנו צלול כח המקום הזה כי משפחות יהוה את העיר והיה במע
כמרחק בעיני חתניו ונצק לוט ומליל עם חתניו נסבי בנתה
ואמר קולנו פקדון מן אתרא הדין ארי מלכיל ייית קדרא וזה
כמחייך בעיני חתניו ופדרג לוט ובכלם אצהארה למתדואר
בבנא ענה וקללהם מומו אפרגו מן הדא למרצע לאן אלה מור
מחלכה סכאן עברהם כלמא עב ווכמו השחר עכלה ויאצו ו
המלכא כים כלול לאמר מנס קח את אישתך ואת שתי בנותיך
הנמצאות בן תספה בטון העיר וכמיסך עפרא הוה ויהא
מלכא ברא למימר קום דבר ית אתתך וית תדעין בנתך דאשתכח
מחייסך עימך וכלמא תלקי בחופי קדרא כלמא כאן ענד טלוע
אמר לחו למלכא כה בכל לוט קאילין קום כד זוגאן ואבטין
למוגדעין כי לא תנסאן ברנב אהל אכלר וייתמהמה ויחזיקון
האנשים בידי וביד אנשתו וביד שתי בנותיך בחמלת יהוה
עליו ויצאו ויניחוהו מחוץ לעיר ואתעכב ואתקין בוגד יא
בידיה וביד אתתה וביד תדעין בעטה ברחס ית עלוה ואתקין
ואתדעין מברא לקדרא פכלבא ואמסך לקום פינה ויד
דוגתה וירא אבטתה בשפסח אלה עליה פאכדגה וור ענה
כארג לתרניה ויהי כהוניהאס אתם החוזה ויאמר המלכא
על כשוק אל תביט אחריך ואל תעמוד בכל הכפר ההדא
המלכא פן תסמה וזהו כד אפיק יתהון לבדא ואמר חוס על
נפשך לא תמתך לאחורך ולא תקום בכל מי שרא לטורא
ואשתדב וכלמא תלקי כלמא אפרגהם לי ברא קאמנא בננא
לא תלגט וראך ולא תקח מי שי מן אמרג ותכלץ לו אכל
כלא תנסאן ויאמר לוט אליהם אל נא אדני ואמר לוט רחוק

בְּעֵינֵי יְיָ מִקְדָּשׁוֹ לֹא יִמְאָסוּ אֵלֶּה הֵנָּה נָא מַעֲמָה עֲבָדְךָ חֵן
בְּעֵינֶיךָ וְתַגְדִּיל חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אִמִּי נְשִׁי
וְאֶנִּי לֹא אֹכֵל לֶחֶם מֵלֶט הַחַיָּה כִּי תִדְבַקְתָּ הָרְעָה וּמָתוּ הָאֵם
כְּעַתָּה אֲשֶׁר עֲבָדְךָ רְחֹמִיךָ קִדְמָךָ וְהִקְדִּיתָ לִּי בִּשְׂבוֹתַי רַעֲבֹרֶת
עִמִּי לִקְרִימָה יְיָ נְשִׁי וְאִמִּי כִּי אִמִּי יִכְלֹל לֹא שְׂתִידַבְרָא
לִּי וְלֹא יִלְמָא תַעֲרַעְרַנְנֵנִי בְּשִׁמְתָא וְאִמִּי הוּא קִדְמָךָ
אֲשֶׁר עֲבָדְךָ וּבִתְרֵת מַלְכְּךָ אֲדֹנִי עֲנֵהוּ מִנִּי לְתַחֲיִי נְפִשִׁי
וְאִמִּי לִטְמֵאת כְּלָפִי יְיָ אֱלֹהִים כִּי אֲנִי תַלְחֻקְתָּ לְבַלְיָהּ וְאִמִּי הֵנָּה
הָעִיר הַדְּאֵת קִדְמָה לְכָסֶּךָ שְׂמָה וְהִנֵּה מִנְעֵר הַלֵּל מִנְעֵר הַלֵּל
שְׂמָה הַלֵּל מִנְעֵר הוּא וְתַחֲיִי נְשִׁי הֵא כְּעַתָּה קִדְמָה הָאֵם
קִרְיָא לִמְעַבְדְּךָ לְחַמְּךָ וְהִיא דְּעִירָא אֲשֶׁר יִכְלֹל לְתַמְּךָ הַלֵּל
דְּעִירָא הִיא וְתַתְּקִיס נְשִׁי הוּא זְקִירָה קִרְיָה וְאִמִּי הָאֵם
וְהִיא בְּגִירָה מִתְּכַלֵּץ יְיָ אֱלֹהִים עֲלֵיהָ כְּתוּבָה נְפִשִׁי
וְאִמִּי אֲלֵי יְיָ הֵנָּה אֲשֶׁר תִּנְּךָ גַּם לְבַדְּהָ לְכָל הַנְּשִׁי
אֵת הַפִּיר אֲשֶׁר דְּבִרְתָּ וְאִמִּי לֵיחָהּ הֵא נְסִיבִיתָ אִמִּי לְפִתְגָמָא
הַדִּין בְּדִיל לֹא לְמַהֲכֵי יְיָ קִדְמָה דְּבִעֻתָא עֲלֵהּ קִדְמָה
הוּא קִדְמָה מִי הָאֵם אִמִּי אֲשֶׁר לֵלָא אֲחֵךְ זְקִירָה אֲדֹנִי
סִלְתָּ מֵהָא מִקְדָּשׁ הַמִּלֵּל שְׂמָה כִּי לֹא אֹכֵל לְעִשְׂוֹת דְּבִר
עַד כְּהֵן שְׂמָה עַל מִן קִדְמָה שֶׁם הָעִיר עֲנִי וְאִמִּי אֲשֶׁר יִכְלֹל
לְחַמְּךָ אֲדֹנִי לֹא אֲכִיל לְמַעַבְדְּךָ מִתְּמָא עַד מִי תִּתֵּן לְתַמְּךָ עַל
מִן קִדְמָה שְׂמָה וְקִדְמָה עֲנִי אֲשֶׁר אֲכִיל יְיָ אֱלֹהִים מִנִּי
אֲשֶׁר אֲעֵנֶה שְׂמָה יְיָ אֱלֹהִים לְהֵא לְךָ עֲמִית זְקִירָה אֲדֹנִי
הַשְׂמָה וְעַתָּה עַל הָאֲדִין לְכָל הָאֲדִין שְׂמָה עַל
הָאֲדִין לְכָל הָאֲדִין לְכָל הָאֲדִין לְכָל הָאֲדִין

א. זגד : ויהוה המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאד
יהוה בקר השמים : ויגאמטור על סדום ועל עמורה אפרית
ואש מאד. מן קנין מן שמיא : ולזה אמטור עליהם ועל עמורה
ונאר מן עמורה מן : ויהפך את הערים האלו ואת כל הכפר
ואת כל יושבי הערים וצמח הארץ : והפך ית קרחה הארץ
כל מי שראו וית כל יתבי קרחה וצמח הארץ : פקלכ תלך
לקרא וסא יר למרג ואמיע מכמהא חזו נבאת לארץ : ויתכ
אשרתו כמאחרין ויהי נעים מלח : ואקטאכיתא מוטתה מוטתה
והיה קמא דמלח : פלגותת זוגתה וראה נצרת נצרת מלח
וישכח מבריהם בכרד אל המזקום אשר עמד שם את פני יהוה
ואקרים מבריהם בצפרא בלאתיה דפרש תמך בצלן קנין : וארכל
מבראיהם בלאתיה : וימוצע אליה וקח מה בין ידי אליה : וישקק על
פני סדום ועמורה ועל כל פני ארץ הכפר וראה והנה עלה מיטור
הארץ מקיטור הכסף : ואסתכל על אפי סדום ועמורה ועל כל
אפי ארע מישראל : וקלאוהא קליק תנעא דאר נבא באנטה דאחזת
פאשרן עליו וגו' סדום וע' וסאיד ארץ למרג פנצר פארא קר
נעור דלאנה כקטאב זאחוק : ויהי בשחת מלחיה את ערי הכנע
הזכר מלחיה את מבריהם וישלח את לוט מותן ההפכה בהפך
את עבדים אשר ישב בהן לוט : ויהוה בחלוצת ית קרחה
מישראל : ודכיד ית מבריהם וישלח ית לוט מגו הכפחא : כד
הפך ית קרחה : ויהי בהן לוט : ולמי אחלה לזה קרי למרג
דבר לזה מבראיהם ואמלק לוט מן נטל למקלכ בער מה
קלכ אחר : 41. כאך לוט וסכנהא : ויעל לוט מצער וישב
בהן וישתי בנותיו עמו כי יראה לשבת בעמד וישב במערה
נח וישתי בנותיו : וסליק לוט מצפוד וותיב בטורא : ויערין

דשמיא

דאיה

בנותיה עמיהו והיו דחיל ללכותה כענה ויתוב כמערותא. והוא
והדתין בנותיה. פערד לטומן גר ואקאס פי אלגבל ואבנתא
מבא אל לאף אריותים פי גר ואקאס פי אלגבל ואבנתא
ותאמר הכפירה אל הענייה אבינו קין ואישאן אן בלדן
לבא עלינו בדרך כלחארץ. ואמרת רבתא לקעירתא חזונה
קוב. וגבר לית באדעא למי על עלטא. פאודח כל אדעא. פקזא
אכברא לעגרא אכונא שייך וליס רגל ידכל לינא כסביל אטוס
לכה נשיקה את אבינו יין ונשכבה עמון ונחיה מאבינו דרע.
איתונשקי ית אבולא חמרא ונשכוב עמיה. ונקיים מאבולא
דען. תעלי נסקי אבינא חמרא ונשכבה ונסתבקי מנה נסלא.
ותשקי את אביה יין בלילה הוא ותבא הכפירה ותשכבה
עמון ולא ידע בשכבה ובקומה. ואשקיה ית אבולא חמרא
בלילה הוא ועלת רבתא ושכיבת עמון. ולא ידע במשכבה
ובמקומה. פאסקות אביהמא חמרא פי תלך זלילה פגארת
אכברא וטענתה ולס תעלס בנימחא וקיאמחא. והיה מוחה
ותאמר הכפירה אל הענייה הן שכבת אמש את אבי
נשיקן יין גם הלילה ואמי שכת עמון ונחיה מאבינו דרע.
זהו כחמא רבא דרוה. ואמרת רבתא לקעירתא. הא שלוי
שכיבת דנשי. עמאבא. נשיקיה חמרא אן בלילה. נ.
אעולי שכוכי עמיה. ונקיים מאבולא דען. פלמא כאן מן
גר קזא אכברוי לעגרי הורא קד עמגעת אמס אבינא נסקי
חמרא זלילה איעא ותעלי עמגעה נסתבקי מנה נסלא.
ותשקי גם בלילה את אביה יין ותקם הענייה ותש
ותשכב עמון ולא ידע בשכבה ובקומה. ואשקיה ית
בלילה הוא. ית אבולא חמרא ונקמת העירתא ושכיבת

וְשִׁכְחָה עֲמִי וְהָאֵל יִדְעֵה בְּמִשְׁכַּבְּהָ וּבְחִקְיָמֶיהָ פֶּתַח מִתְלַךְ
אֶל־לֵה אֵינָה אֲבִיחָה לְמִוּרָה וְקִמְמָה לִצְלָה פִּטְאָעֻתָה וְלִסְ
יַעֲלֵם בְּנֶחֱמָהּ וְקִימְמָהּ וְהָרִין שְׁנֵי בָנוֹת לוֹט מֵאֲפִי הָאֵם
וְעִדְיָהּ תִּדְרִינָן בְּנֵט לוֹט מֵאֲבֻהֹון פֶּחֱמָלָה אֲבֻתָּהּ לוֹט מִן
אֲבִיהָ וְהָלַךְ הַבְּכִירָה בֵּן וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִוְּאֵב הוּא אֲבִי מִוְּאֵב
עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְיִלְדֵת רַבְתָּה בְּהַקְרָאת שְׁמֶיהָ מִוְּאֵב הוּא
אֲבֻהֹון דְּמִוְּאֵבֵי עֲדִיּוּמָה הָדִין פֶּלֶדָה לְכַבְרֵי אֲבֻתָּהּ וְאֵם
מִוְּאֵב וְהוּא אֲבִי לְמִוְּאֵבֵיךְ אֵל לִיּוֹם וְהָעִירָה גֶּסֶם הוּא וְלִדְהָ בֵּן
וְתִקְרָא שְׁמוֹ בֵּן עַמִּי הוּא אֲבִי בֶט עַמִּי עַד הַיּוֹם וְעִדְיָהּ
אֵף הִיא יִלְדֵת בְּהַקְרָאת שְׁמֶיהָ בֶט עַמִּי הוּא אֲבֻהֹון דְּבֶט עַמִּי
עֲדִיּוּמָה הָדִין וְלִצְלָה אֵינָה הִיא וְלִדְהָ אֲבֻתָּהּ בֵּן עַמִּי
הוּא בֶט עַמִּי אֵל לִיּוֹם

ד

אֲבֻתָּהּ אֲבֻתָּה הַגֶּבֶשׁ וְיִשָּׁב בֵּין קִדְשׁ וּבֵין שׁוֹר וְיִגְדֵר בְּגִדְרָה
וְעַל מִתְנֵה אֲבֻתָּהּ לֹא דַע דְּרוֹכָא וְיִתֵּב בֵּין רִקְס וּבֵין חֶלֶא
וְאִתְּוֹתֵב בְּגִדְרָה תֵּם רַחֵל מִקְתָּם אֲבֻתָּהּ אֵל בֶּלֶךְ לְקַבְלָהּ
וְאִקְרָא בֵּין רִקְס וּבֵין אֶמֶר וּסְכֵן פִּי לִכְלוּץ וְיִאמְרֵי אֲבֻתָּהּ
אֵל שְׁרָה אֲשֶׁתִּי אֲחֻתִּי הִיא וְיִשָּׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גִּדְרָה
וְיִקְחָהּ שְׁרָה וְיִאמְרֵי אֲבֻתָּהּ לְשִׁירָה אִתְּוִיהָ אֲחֻתִּי הִיא
וְיִשָּׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גִּדְרָה וְיִדְרֵה וְיִשְׁרָה לְמִאֲקָרָה
עַן שְׁרָה דְּהִתָּה הִיא מִלְּתִי בַעֲלָה אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פֶּלֶסְטִין וְאֲבֻתָּהּ
וְיִבָּא אֱלֹהִים אֵל אֲבִימֶלֶךְ בְּחֻלּוֹס הַלֵּילָה וְיִאמְרֵי לוֹ הִנֵּךְ מֵת
עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וְהוּא בַעֲלָה בַעֲלָה מִימֶךָ
מִן קִידְ לֹת אֲבִימֶלֶךְ בְּחֻלּוֹמָה דְּלִילָה וְיִאמְרֵי לוֹ הִנֵּה הִיא
מֵתָה עַל בִּישָׁק אִתְּוִלָה דְּבִדְרָתָהּ וְהוּא אִתְּוִתָה גִבְרָה וְיִאמְרֵי
מֶלֶךְ לֵה אֵל אֲבִימֶלֶךְ מִחֻלּוֹס אִלּוּל וְקִלְכָה אֵף מֵאִתָּה

בסבב לאמר אתי מכרתה והי ראות בעל ואבימלך לא
 קרב אליה ולאמר יהוה הגויים עדין תהדר ואבימלך לא
 קריב לותה ולאמר יי העם את דמאי תקטול ואבימלך לא
 ידנו מטהא פקזיה רב מאנשאן עזא תקטלה הלא הוא אמר
 לא אחתי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לבני ובני
 כפי עשיות זאת הלא הוא אמר אחת היא והיא את היא אמרה
 אחי הוא בקשיות ודבראות ידי עבדות דא אים הוקא לה
 היאכתי והיא יעא קזת אחיהו בצחה קלבי ונקא כפי דנעת
 דאך וואמר לו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבני
 עשיות זאת ואחשך גם אתך מחטא לי על כן לא עתיד לנע
 אליה ואמר ליה יק בחלום דלי לא אתך קרנתי גלי אדך
 בקשיותות לבך עבדות דא ואנשיית אתך עתה ותך מלכות
 קדמי על כן לא שבקתך למקרב לותה קזלה כולך אלה
 מילחם אנא מי צא קר עכמות אנך בצחה קלבי דנעת דאך
 וצדדיתך באתרין מן תנטי לו וצדדן לס אדען תנוולת
 דעתה השבחת אשת האיש כי נביא הוא ויתלל בעדך ויהי ואם אתך
 משיב דעי מוות תמות ועתה וכל אשר לך ונעך אתיבית אתה גבול
 אלו נביא הוא וצלי עלך ויהי ואם לא יתך דא דאיהי מלכות
 תמות את וכל דלך ולאן אדר דוגה אדל לאתב וידעי לך נתתי
 ואן לס תדיהא מעלם אתך הך אמת ואניע מאך והשלים אבימלך
 בבקר ויקרא לכל עבדיו ויבדו את כל הדברים האלה למי הם ויהי
 ויוראו האנשים מאך ואחיים אבימלך בעצמה לכל עבדיו
 ויבדלו את כל מלמיה קשטיו ויחילו גבד יא לחדא וגם אדל
 אבימלך בלדא פרעה בגמי עקומרה וכלמהס בהא לא זכר
 נדע אקום גדא ויקרא אבימלך לאתיהס ויאמר לו מה עשית

לעולם חטאתי לך ביהמאכל עלי ועל מעלכותי חטאתי גרלה מעשי
השד לא יעשו עשיתי עמך וקראתי מלך לאברהם ואמר ליה
מלך עבדת לכל וזאת חטאתי לך אדני חטאתי עלי ועל מעלכותי חובא
לאברהם על כדן דלא כשדך עבדת עמי וזם רגא באברהם וקח
לה מאדא צננת בנא וזמא מכיטית לך חתי גלבת עלי ועל מעלכותי
ממלכותי כט"ה עצימה ואעמיל לס יענע ממלכה צננתהא
ממי וזמאמר אבי מלך מלאברהם מה ראית ביעשית את הדבר
הזה ואמר אבי מלך לאברהם מלא חדי וזמאמר עבדתא וזמאמר
הדני גסקל ללה מא ראיתא צננת הדא חמור וזמאמר אברהם
כיאמרתי דקאין וזאת יהוה במקום הדא והדני על דבר אשדני
וזמאמר אברהם אדני אמרית לחור לית דהלוא דיך באברהם הדני
דקטלונני על עיניך אתתי קלאע קלת לכל לים טון ללה כי הוא
אמאן וקתלונני בטב זוגתי וגם אמא אחתי בתאבי גיא אף
לא בתאמי וזמאמר לילא שעה וזמאמר בקושטא אחתי בתאמא היא
ברם לאבתאמי וזמאמר לילא שעה ועל אחיקה היא קרי בתמן אבי
לימא אחי טמארת לי דוגה וזמאמר באשר התנא אתי אלהים מבית
אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעש עמדי אל כל המקום אשר
נבא שמה אמרתי לך אחי הוא וזמאמר כד טעו עממיא בתר עורדי
ודיחוק וזמאמר קריב יד דחלתיא מבית אבא ואמרית לה דין טוב
טובותיך דתעבדין עמי לכל אתר דטח לתמן אימרי על אדני
הוא מלמא מלכלני ללה מן ביתאבי קלת הוא הדא מלכל
לוי תעטוגי משי כי כל מולענד כל אי תס קולי עט הואכי וזמאמר
אבי מלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם חשב לו
את שדה אשתו וזמאמר אבי מלך עץ ותורין ועבדין ואמאן וזמאמר
לאברהם וזמאמר ליה וזמאמר אשתיה פאמר אבי מלך געם

וּבָקֶר וְעִבְרִי וְאַמְרָא וְאַנְעִי נָא אֲמַרְתָּם וְיָרֵד לָהּ שָׂרָה זְרוּגָתָהּ י
 וְאִמְרָה אֲבִימֶלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ הָיָה אֲדָמָה אֲדָמָה לְפָנֶיךָ נִסְתָּב בְּעֵינֶיךָ
 שֶׁב־ וְאִמְרָה אֲבִימֶלֶךְ לֹאמְרָה הָאֲדָמָה אֲדָמָה לְפָנֶיךָ נִסְתָּב תִּי
 קָל אֲבִי הוּא אֲבִי בְּכֹרִי בֵּין אֵין מֵאָה עֶלְמָה לְקִס פִּיהּ וְלִשְׂרָה אֵלֶּה הֵנָּה
 נִתְּתִי לָךְ כֶּקֶן לֹאחִיד הֵנָּה הוּא לָךְ עֵנֶס לְכָל אֲשֶׁר אוֹתָךְ וְאֵת כָּל זִנְכָתָהּ
 וְלִשְׂרָה אֲמַרְתָּהּ יְהִי לָךְ מֵעַן דִּבְקָךְ לֹאחִיד הָאֲדָמָה הִיא לָךְ
 כְּשֹׁת דִּיקָר חֶלֶק דְּשִׁלְחִית דְּבִרְתִּיךְ וְחֵלִיזִית יִתִּיךְ וְיֵת כָּל דְּעִמְיָךְ יִתִּיךְ
 וְעַל כָּל כֹּמָה דְּאִמְרִית אֲתוּכָתָהּ וְקָל לִשְׂרָה הוּא קָר אֲשֶׁר יוֹק
 אֶךְ דִּרְהֵס תְּכוּךְ מִכְּשֹׁה חֲסֵה לְכָל מֵאָה מֵעַךְ וְהוּא אֲבִל חִידָךְ
 וְיֵת לְכָל אֲמַרְתָּם מֵאָה הֵלֵלִים וְיִרְמָה לֵהִים אֵת אֲנִימֶלֶךְ וְאֵת
 אֲשֶׁתוֹ וְאִמְרָתוֹ וְיִלְדוּ וְעַל אֲמַרְתָּם קִינָא אֲמִי יֵת אֲבִימֶלֶךְ
 וְיֵת אִתְּנִי וְאִמְרָתִי וְאֵת דִּרְוֹנוֹ וְאֵת דְּעֵא אֲבִי לִי לֵהֵל כְּעֵאמָה
 לְכָל אֲבִי וְזוּגָתָהּ וְאִמְרָה מוֹלְדִין לִי עֵצֶךְ עֵצֶךְ יְהוָה בְּעַד כָּל
 דְּחֵס לְבִית אֲבִימֶלֶךְ עַל דְּבִרְשָׁה אֲשֶׁת אֲבִימֶלֶךְ אֲדָמָה מִיחֵד
 אֲחֵד יֵי בְּאִמִּי כָל מֵתָה וְלִדָּה לְבִית אֲבִימֶלֶךְ עַל עֵינֶק שִׂרָה אֲ
 אֵת אֲבִימֶלֶךְ אֵלֶּה קָר תּוֹאֵר בְּחֹס מִלְּרֵס לְבִית אֲבִימֶלֶךְ
 קָרָה דּוּגָה אֲמַרְתָּם
 מִעֲמֵד לְיוֹם לְאִשְׁתִּי עַל רֹאשׁ הָעֵץ

וְיְהוָה בָּקֶר אֲתֵּר שִׂרָה בְּאִשְׁתִּי אֲמַרְתָּהּ ה
 וְעֵשֶׂה יְהוָה לְשִׂרָה כְּאִשְׁתִּי דְּבִרְשָׁה דְּעֵי דְּבִרְשָׁה בְּמֵאָה דְּאִמְרָה
 וְעֵבְדִי לְשִׂרָה כְּמֵאָה דְּמִלְכִּי וְלֵהֵל דְּבִרְשָׁה כְּמֵאָה קָל וְעֵנֵב
 לְהֵא כְּמֵאָה וְעַד וְתִתֵּן וְתִתֵּן שִׂרָה לְאֲבִימֶלֶךְ בֵּן לְדִקְוִיָּה לְמִשְׁתֵּי
 אֲמַר דְּבִרְשָׁה אֵת הֵיכָל וְעֵדִי אֵת וְיִלְדִי שִׂרָה לְאֲבִימֶלֶךְ בְּרִי לְקִינָא
 לְדִמְכָּה דְּמִלְכִּי יְהוָה עֵי וְמִמְלֵת וְלִדְתָהּ קָרָה לְאֲמַרְתָּהּ
 אֲמַרְתָּהּ מִי שִׂרָה מִי שִׂרָה אֵלֶּה קָל לֵהֵל אֵלֶּה וְקָרָה אֲבִימֶלֶךְ
 אֵת שֵׁם בְּנוֹ הַנּוֹלָד לוֹ אֲשֶׁר וְלִדָּה מִי שִׂרָה יִצְחָק וְקָרָה אֲבִימֶלֶךְ

ות שוט בריה דאמיליך ליה די לידה ליה שרה יצחק סמא אברה
אברה אמוכוד לה זלי ולדת לה סרה יצחק ויולד אברהם אב
יצחק בנובן שמות ימים באשר עזה איתו מלחיה וגדר אברהם
יהצחק בדיה בדר תמנא יומין כמא דמקיד ותיז ית וכתנה ל
מיאס כמא אברה ליה ואברהם בן מאת שנה בהולד לואג יצחק
בנו ואברהם בדר מאה שטין בדר אמיליך ליה ית ויצחק בדיה ובא
מקן קנה חין ולד לה יצחק אברה ותאמר שרה צחק עשה לי
יהוד כל השנה יצחק לי ואמרת שרה חדא עבד לי ככל
דשמי יחדי לי וקאת שרה קר עמך ללה סרורא כלמון סמט נוח
לי ותאמר מי מכל לאברהם הינקה בעים שרה כי ולדת בן לז
לדקוני ואמרת כתימן דאמר לאברהם וקייס דתונין בעין שרה
ארי לידית בדלסי בתוהי תם קול מוקד לאברהם אב סרה
תדע אברה ולדת אבנא מי שיהיה ויגדל הילד ויגדל ויעש
אברהם כושיה גריר לביום הגמול את יצחק ורבה רביא ואחמיל
ועבד אברהם כושיא רבא ביומא דאתת יצחק תם כבד לזבי
ונט סענע אברהם מאלסא עלימא מייס פטס יצחק ותדע
שרה את כל הגר המצוית אשר ילדה לאברהם מעצק ותדע
שרה ית ברהגר מצויתא די לידת לאברהם מחיוץ תם ראית
סרה חנן הגר למצויה זלי ולדתה לאברהם לא עבא ו
ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת כנה כי לא ירש
בן האמה הזאת פט בלי נט יצחק ואמרת לאברהם תדין
אמהא האמא וית ברה ארי לא ידת בדר אמתא האמא
בדיעס יצחק מקאת לה אטורר הרה לאמה ואבנהא פאט
לא ידת כנע אבני יצחק נידע הדבד מאר בעיני אברהם
כל אודות כנע אביש פתגמא בחדא בעיני אברהם על טיסק

בדיח פשך דילך לאמר ארם עלי אכרזהים בסכא חכמה וואמר
 אלהים אל אכרזהם אל וידע בעיניך על הנער ועל אמתו כל
 אשר תאמר אליך שדה שמע בקולה כי צדקו וקדש לך ודע
 ואמר יג לא כרזהם לא יטעש בעיניך על עולו וטעם ועל אמתך
 כל דתימר לך שדה קביל מזה ארם כי צדקו וקדש לך בעי
 קול אלה לא יטעש עליך אמר ארם ואמר אמתך כלמה תקולוהך
 שדה אקבל מנהא פון מין צדקו וידע לך אנש וגם את בן הארץ
 הדמות לגוי משיבתי כי דער הוא ואף יתבר אמתא הדא לעמא
 אשויניו ארם בדרך הוא ואכן לאמר ארם ארם מנהא ע
 עלימה לאנה נקלך וישלם אכרזהם בכקר ויקח כלם דחמור
 מים ויתן אל הארץ שם על שבמה ואת הילד וישלחיה ותלך
 ותתע במורכר טאר שבע ואקרוים אכרזהם בעמא ארם כלחמ
 דרובא דמלא ויהי להאר שיו על פתח דית דר ואלחל וטעם
 במורכר באר שבע וארכלא אכ בארזא ואכל טעמא וקדש
 מא ודעה לי חגר כיירה עלי עמקהא ואטלוקהא ומצת ועלת
 פי ברייה ביד קבע ויכלו הדעים מן החמור ותשכך את הילד
 ותחת אתר השיחים וישליכו מלא מן דרובא ודמת ית רבא
 תחת חר מן ארם ונא לאמר מן ארם פטרחא אלו תחר
 בעץ אשגר ותלך ותישב לה מנגד הר חק כמטחי קשת כי
 אמרה אל ארם במות הילד ותשכ מנגד ותשא את קולה ותכר
 וחללת ותיבת לה מקביל ארדיוקת כמור בקשת ארם אמרה
 לא אחי כמותיה דבריא ותיבת מקביל וארדיוקת ית קליה ויבת
 ומזה ותלמה כן בעיר בללוח קוסלא נהא קולת לא אנער במות
 ארם ודעה צותהא ובבת וישמע אלהים את קול הנער
 ויקחא מלאך אלים אל האר מן השמים ואמר לאמר לך אר

ובאשלו

אל תירא כי שמוע יהיה את קול הנער כאשר הוא שם ושמיע
 קיי קליה דרביא וקרא מלכא דיי להגד מן שמיא ואמר לה
 מא לך הגד לא תדחלין ארי שמיע קיי קליה דרביא באחד
 דהוא תמן פסמע לזה צות לעי וטארא מלך לזה בהגר מן
 לסמא וקלמא לך יא הגד לא תכמי כאן לזה קד סמע צות לעי
 חית הויאס קומי שמי את הנער והתקין את ידך בו כי לאו ע
 גדולא שמיכו קומי טולי ית רביא ואת קיני ידך ביה ארי לעס
 קא אשוייה קומי סאחמליה ואשדרי ידך עליה סמיא אשדרי
 מנה אמר בבירה ויתקח אהים את עינה ותרם באר מים ותלך
 ותמלא את הקבת מים ותשק את הנער ואלא ית עינה
 וקצת בירא רמיא ואדלית וכלת ית רוקחא מלא ואשקיא את ית
 רביא פכשך ללך ען עינה וראת ביד מא פמלית ומלך
 לקרבה מא ואסקת לעבי ויהי אהים את הנער ויגדל וישב
 פמו בד ויהי רבה קשית ויהי מבימרא דיי בסעדיה דרביא
 ורביא ויהי רבין שלמך וכאן לזה מע לעבי וכבר ואקאס
 מי לכדייה וכאן גלאס ראס וישב פמו בד סאך ותקח כל
 אמר אשה מארץ מערים וותיב פמו ברא ונסיבת ליה אמה
 איתתא מארעא דמערים ואקאס מי בדיה סאך ואכדת
 לה אמה דוגה מן בלר בער
 ויהי בעת ההיא ויאמר ויכול שר
 צבאן אלמבראם לאמר אהים עמך בכל אשר אתה עשה
 ויהי בעידנא ההוא ואמר מי יכול רב מי ליה מימלא
 דיי בקערך בכל דאת עבדי ולמא כאן פי דלך אוקתק
 אבימלך ויכול דייס גישה לאבראהים קאילא לזה מעך
 מי כל מה את צאנבה ועתה השבעה לי בזה אהים

יתב
 כפרא
 דפכך

אברהם
 ליה